

பார்வைக்கு...

சஞ்சிகை : இளவேனில்
ஐந்தாம் பதிப்பு : 25 ஜனவரி 2014
வெளியிடுவோர் : கேசி தமிழ் மன்றம்
வடிவமைப்பு : G.பார்த்தீபன்
அட்டைப்படம் : R.ஜனந்தன்
தொடர்புக்கு : கேசி தமிழ் மன்றம்
PO BOX 2516,
Fountain Gate, Vic - 3805
Australia.

பொருளடக்கம்

ஆக்கம்

பக்கம்

☐ தொகுப்புரை	02
☐ தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து	03
☐ நெல்சன் மண்டேலா	04
☐ அருஷன் துஷயந்தன் அவர்களுடன் ஒரு நேர்காணல்	05
☐ குமரிக் கண்டம்	08
☐ சொண்டு ஒட்டாத சொற்கள்	08
☐ எனது செல்லப்பிராணி	09
☐ ஏழை இளைஞன்	10
☐ எனது யாழ்ப்பாண அனுபவம்	11
☐ கவிதை (அழகிய சூரிய உதயம், கால்பந்து தரும் பாடம்)	12
☐ அப்பா	13
☐ தமிழ்ப்பித்தன்	14
☐ செந்தமிழ்	15
☐ கனவு நனவானது	16
☐ இது நம்ம ஆளு	18
☐ அப்பா அம்மா	22
☐ அட வடை போச்சே	23
☐ என் குடும்பம்	24
☐ கண்ணீரில் ஒரு கவிதை	25
☐ ஞாபகங்கள்	26
☐ சக்தியை சேமியுங்கள்	27
☐ தைப் பிறப்பு	29
☐ மலரும் மொட்டுக்கள்	30
☐ முதுமை ஒரு சாபமா?	31
☐ ஆறு - தொடர்கதை	34
☐ வாழை இலையின் மகத்துவங்கள்	38

இளவேனில்

வணக்கம்..

தமிழில் வாசிக்க, எழுத எம் இளையதலைமுறையை ஊக்குவிக்க வேண்டுமெனும் நோக்கால் கேசி தமிழ் மன்றத்தினால் வெளியிடப்படுகின்ற 'இளவேனில்' சஞ்சிகையின் ஐந்தாவது இதழ், தைத்திருநாள் 2014 வெளியீடாக உங்கள் கரங்களை வந்தடைகின்றது.

சிறுவர்கள், மாணவர்கள் இடையே எழுத்தார்வத்தை தூண்டி, எம் இளையவர்களின் ஆக்கத்திறமைகளின் களமாய் இளவேனிலை பரிணமிக்க வைக்க நாம் முனைந்து நிற்கின்றோம். பெற்றோர்கள், தமிழ் பாடசாலை நிர்வாகங்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை தமிழில் எழுத வாசிக்க ஊக்குவிக்க தம்மாலானவற்றை செய்ய வேண்டுமென அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம். இங்கு வாழும் நாம் அனைவரும் ஒரு சமூகமாக 'தமிழை இளையதலைமுறையிடையே ஊக்குவித்தல்' என்ற நோக்கத்திற்காக ஒன்றிணைந்து செயற்படவேண்டும். அரையாண்டு சஞ்சிகையாக உங்கள் கரம் தவழும் இளவேனில் தரத்திலும், ஆக்க முயற்சியிலும் எதிர்காலத்தில் சிறந்து வளர பல தரப்பட்ட ஆக்கத்திறனாளர்கள் மற்றும் தமிழ் அபிமானிகளின் உதவியை நாடி நிற்கிறது.

காலத்தின் தேவை அறிந்து, வரும் தலைமுறைகளிலும் தமிழை துளிர்க்க வைத்து தமிழ் வரலாற்றுப் பாதையில் நாமும் ஒன்றாவோம்.

நன்றி

ஆசிரியர் குழு.

தலைவரின் உள்ளத்திலிருந்து.....

புலம்பெயர்ந்து வாழுகின்ற தேசத்தில், எம் தாய் மொழியாம் தமிழின் இருப்பை உறுதிப்படுத்த - வளப்படுத்த, தமிழில் ஊக்கத்துடன் எழுதுகின்ற இளைய தலைமுறையொன்று இங்கு தழைக்க வேண்டும் எனும் நோக்கால் கேசி தமிழ் மன்றத்தால் வெளியிடப்படுகின்ற 'இளவேனில்', இன்று தனது மூன்றாம் ஆண்டில் காலடி பதிக்கின்றது. இன்று மலருகின்ற ஐந்தாவது இதழ், உங்கள் சிந்தைக்கு இதம் அளிக்குமென நம்புகின்றேன்.

நாம், பாடசாலை மாணவர்கள் மற்றும் இளைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த எழுத்தாற்றல் மிக்கவர்களின் ஆக்கங்களால் இளவேனிலை அலங்கரிக்க எம்மாலான முயற்சிகளை எடுத்து வருகின்றோம். பெற்றோர்கள் மற்றும் தமிழ் பாடசாலை ஆசிரியர்களின் உந்துதலும் வழிகாட்டலும் இன்றி, பாடசாலை மாணவர்களுக்கு எழுதுவதில் ஆர்வத்தை உருவாக்குவது மிகவும் கடினமானது என்பதை எமது கடந்த கால முயற்சிகள் எமக்கு உணர்த்தியுள்ளது. பெற்றோர்களும் தமிழ் ஆசிரியர்களும் காலத்தின் தேவையாய் அமைகின்ற எம் முயற்சிக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டுமென இச்சந்தர்ப்பத்தில் பணிவுடன் வேண்டி நிற்கின்றேன்.

இளைய தலைமுறையால் விரும்பி எழுதப்படுகின்ற, வாசிக்கப்படுகின்ற சஞ்சிகையாக இளவேனில் பரிணாம வளர்ச்சி அடைய உங்கள் ஆலோசனைகளும் பங்களிப்பும் இனிவருங் காலங்களில் மென்மேலும் கிடைக்கும் - நிச்சயமாக அத்தகைய நிலையை இளவேனில் அடையும் எனும் நம்பிக்கையோடு விடைபெறுகின்றேன்.

நன்றி
தலைவர்,
கேசி தமிழ் மன்றம்.

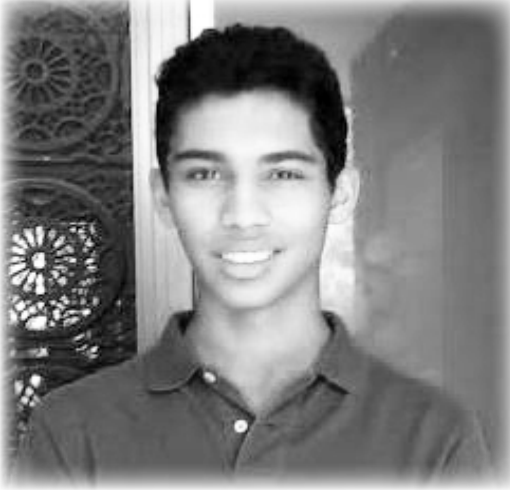
நெல்சன் மண்டேலா
 நெல்சன் மண்டேலா திரு சிறந்த அரசியல்
 தலைவர். அவர் 1918 ஆம் ஆண்டு நெல் ஆபரிக்காலின்
 பிரதீதார். அவர் பெந்திரார் இட பெயர் கோலிலாலா. நெல்சன்
 என்ற பெயர் அவரது ஆசிரியரினால் யன்னியின்
 சூழலுடைய பெயர். அவர் கறுப்பு இனத்தவர்களின்
 உரிமைக்காக போராடினார். மகாத்மா காந்தியின் அகிம்சை
 போராட்ட முறையையே அவர் பின்பற்றினார். நெல்
 ஆபரிக்கா அரசாங்கம் அவரை சிறையில் இடது. அவர்
 சிறையில் 27 வருடங்கள் இருந்தார். அவர் சிறையில்
 இருந்து வெளியின் வந்தவர் தொடங்கி போராடி
 கறுப்பு இனத்தவர் உரிமைகளை பெற்றுக்கொடுத்தார்.
 1994 ஆம் ஆண்டில் இருந்து 1999 வரை நெல் ஆபரிக்க
 தலைவராக இருந்தார். 1993 ஆம் ஆண்டில் சாதாரணத்திற்கான
 நோபெல் பரிசு பெற்றார். 2013 ஆம் ஆண்டு அவரது 95
 ஆவது வயதில் இறந்தார் அது சேர்ந்தார்.

அருளா
 மதியழகன்

அருஷன் துஷ்யந்தன் அவர்களுடன் ஒரு நேர்காணல்

அணிக்கும் FirstX1 அணிக்கும்
தலைவனாக தெரிவாகி விளையாடிக்
கொண்டு வருகிறேன்.

**2) கிறிக்கெட் விளையாட யார்
உங்களை ஊக்குவித்தார்கள் என்று
சொல்ல முடியுமா?**

ஒன்று சின்ன வயதில் டீ.வீ
பார்க்கின்றனான். இரண்டாவது அப்பாதான்
கிறிக்கெட் விளையாட்டைச் சொல்லி
என்னை ஊக்கப்படுத்தினார். அதோடு
எனக்குக் கிறிக்கெட் மிகவும் பிடிக்கும்.
அந்த ஊக்கமும் கடுமையான உழைப்பும்
எனக்கு இந்த நிலையை தந்தது.

**3) தமிழர்கள் விளையாட்டுத் துை-
றையை தேர்ந்தெடுப்பது மிக மிகக்
குறைவு, நீங்கள் கிறிக்கெட்டை
தேர்ந்தெடுக்கக் காரணம் என்ன?**

எனக்குப் பிடித்த
விளையாட்டுக்களில் இதுவும் ஒன்று.
அதை நான் மிகவும் விரும்பி விளையாடு-
வதுதான் காரணம்.

எல்லோரும் கல்விதான் முக்கியம்
என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால்
விளையாட்டையும் நாங்கள் நன்றாகச்
செய்தால் முன்னுக்கு வரலாம்.

கல்வி முக்கியம் தான் அதே நேரம்
பிள்ளைகள் விரும்பி எடுக்கும் ஏதாவது
ஒரு விளையாட்டையும் ஊக்கப்
படுத்தவேண்டும். எதிர்காலத்தில்
விளையாட்டுத்துறையிலும் சாதிக்கலாம்.

இன்று புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழ்ந்து
வரும் தமிழ் மக்களின் பிள்ளைகள் பல
சாதனைகளை நிகழ்த்தி தாங்கள் வாழும்
நாட்டுக்கும் தமிழ் சமூகத்திற்கும் பெருமை
சேர்த்து வருகிறார்கள். அந்த வரிசையில்
மெல்பேர்னில் முதன்மையான பாடசாலை
(Melbourne High) ஒன்றின் கிறிக்கெட்
குழுவின் தலைவனாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட
அருஷன் துஷ்யந்தன் அவர்களை அவரது
இல்லத்தில் சந்தித்து உரையாடினோம்.

**1) உங்கள் கிறிக்கெட் ஆரம்பத்தைப்
பற்றிச் சொல்லுங்கள்?**

எனது பத்து வயதில் Mulgrave கிறி-
கெட் கழகத்தில் விளையாட ஆரம்பித்து
12 வயதுக்கான மாநிலப் போட்டிகளுக்கு
தெரிவாகி அதில் ஆட்டத்தலைவராக
சேர்ந்து விளையாடினேன். எனது 14
வயதில் நான் Mellbourne High ல் சேர்ந்த
போது state போட்டிகளில் தெரிவாகி
அதன் பின்பு 17 பழைய மாணவர்கள்

4) இந்தச் சின்ன வயதில் மெல்பேர்னின் ஒரு முதன்மையான பாடசாலையில் கிறீக்கெட் தலைவராக இருக்கிறீர்கள் பயிற்சிகளுக்கு நீங்களாகவே எழுந்து போவீர்களா? அல்லது யாராவது.....

இது நல்ல கேள்வி. உண்மையாகச் சொல்லப் போனால் அம்மாவும் அப்பாவும் மிகவும் உற்சாகமாக என்னை எழுப்பிக் கொண்டு போய் விடுவார்கள். நானாகவும் எழுப்பிப் போவதும் உண்டு. அப்பா நிறைய நேரம் எடுத்து என்னோடு பயிற்சிக்கு உதவுவார். அப்பாவின் ஊக்கம் தான் இவ்வளவுக்கும் வரக் காரணம்.

5) பெற்றோர் காட்டும் வழி சரியானது தான் என்று நீங்கள் எப்போது உணர்ந்து கொண்டீர்கள்?

நானும் ஆரம்பத்தில் மிகவும் சிரமப்பட்டேன். விளையாட்டைப் பொறுத்தவரை அப்பாவின் வழி சரியானது தான் என்று கிறீக்கெட்டைத் தொடர்ந்தேன். படிப்பைப் பொறுத்தமட்டிலும் இரண்டு மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னால் தான் அப்பாவின் வழி சரியானது தான் என்று உணர்ந்து கொண்டேன்.

6) சின்னச் சின்ன ஆசைகளையெல்லாம் விட்டுக்கொடுத்துத் தான் நீங்கள் இந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறீர்கள். உங்களை மாதிரி வரவிரும்பும் சிறுவர்களுக்கு என்ன சொல்லுவீர்கள்?

நிறையவே ஆரம்பத்தில் கடினமாக உழைத்தால்தான் நாங்கள் எதையாவது சாதிக்கலாம். அதோடு அம்மா அப்பாவின் சொல்லைக் கேட்டு கடுமையாக உழைக்கவேண்டும். இப்ப நாங்க எங்கிட தம்பிக்கும் சொல்கிறோம் பயிற்சி கொடுக்கிறோம். சுமமா இருக்கும் நேரத்தில்

உங்களால் முடிந்த பயிற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும். பயிற்சி செய்தால்தான் நாம் எதையும் சாதிக்கலாம்

7) கிறீக்கெட் விளையாட்டில் நீங்கள் கிதுவரைப் பெற்ற அனுபவம்?

நான் நிறையத்தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டேன். மற்றைய மாணவர்களுடன் எப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டும், எப்படி மற்றவர்களை மதித்து நடக்க வேண்டும் என்று புரிந்து கொண்டேன். தலைவனாக இருக்கும் போது சக வீரர்களுடன் எப்படிப் பழக வேண்டும், மைதானத்தில் நான் எப்படி நடத்தவேண்டும் எனக் கற்றுக் கொண்டேன். புதிய புதிய ஆட்களையும் பயிற்சியாளர்களின் அனுபவங்களையும் அவர்கள் சொல்லித் தருபவைகளையும் கவனமாகக் கேட்டு அதன்படி நடக்கவேண்டும் என்று நடந்து கொள்கிறேன். விளையாட்டில் வெற்றி தோல்வி இரண்டையும் சமமாகப் பார்க்கும் திறமையும், எதையும் சமாளிக்கும் திறமையும் பெற்று இருக்கிறேன். இது என்னுடைய அனுபவம்.

8) நீங்கள் கிறீக்கெட் விளையாட ஆரம்பித்ததன் பின் உங்களை யார் யார் எல்லாம் ஊக்கப் படுத்தினார்கள்? உங்கள் பயிற்சியாளர்கள் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள்?

பாடசாலையைப் பொறுத்தவரை எனது ஆசிரியர்கள், உபஅதிபர் எல்லோரும் மிகவும் உற்சாகமாக ஊக்கப் படுத்துகிறார்கள். முக்கியமாக எனது உப அதிபர், அவர் கூட எனது பயிற்சியாளராக இருக்கிறார். அவர் என்னை படிப்பிலும் விளையாட்டிலும் சமமாக இருக்க வேண்டும் என்று ஊக்கம் கொடுத்து வருகிறார்.

9) நீங்கள் இன்று பாடசாலை கிறிக்கெட் தலைவர், உங்களோடு எத்தனை பேர் இந்த நிலைக்கு வரப்போட்டியிட்டார்கள்?

மூன்று பேரை என்னோடு சேர்த்து எடுத்தார்கள். தலைவனுக்குரிய செயற்பாடுகளை என்னிடம் கவனித்ததால், என்னை தெரிவு செய்தார்கள். எனக்கு ஏற்கனவே தலைவராக இருந்த அனுபவம் இருப்பதும் என் தெரிவிற்கு உதவியாக இருந்தது.

10) கிறிக்கெட்டில் உங்களின் எதிர்காலம் என்ன?

நான் இப்போது மாநிலங்களுக்கிடையில் நடைபெறும் போட்டிகளில் பாடசாலை சார்பாக விளையாடுகிறேன். எனக்கு படிப்பு முக்கியமானது. படிப்பை முடித்துக் கொண்டு தான் மேலும் கிறிக்கெட்டில் கவனம் செலுத்துவேன்.

11) உங்களின் அம்மா அப்பாவுக்கு என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

எனது அப்பா என்னை முன்பு கட்டாயப் படுத்தினாலும் அவர் எனக்கு விருப்பமான கிறிக்கெட்டை சரியானநேரத்தில் ஊக்கப் படுத்தினார். அதோடு அவர் நிறையப் பயிற்சிகளைத் தந்தார். அம்மா என்னை விளையாட்டுப் பயிற்சிகளுக்குக் கொண்டுபோவதும், கூட்டிக்கொண்டு வருவதுமாக உதவி செய்தார். அவங்கட முயற்சியிலை தான் நான் இந்த நிலையை அடைந்திருக்கிறேன்.

12) நீங்கள் இப்போது தலமைப் பொறுப்பில் இருக்கிறீர்கள் முக்கியமாக நீங்கள் கவனிக்க வேண்டிய கடமைகள் என்னென்ன?

நான் காலையிலே பயிற்சிக்குப்

போய் விடுவேன், பயிற்சியாளரின் சொல்லை செவிமடுத்து அதன் படி நடப்பேன். மற்றைய வீரர்களுக்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளை அவர்களுடன் கலந்து கொள்வேன்.

விளையாட்டில் என் பங்கையும் கவனிக்க வேண்டும் மற்றவர்களையும் கவனிக்க வேண்டும், பல அட்டவணைகள் தயாரிக்க வேண்டும்.

13) உங்களை மாதிரி கிறிக்கெட் விளையாட விரும்பும் பிள்ளைகளின் பெற்றோருக்கு என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

இந்த நாட்டில் படிப்புக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தைப் போல விளையாட்டுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். உங்களின் பிள்ளை விரும்பி எடுக்கும் விளையாட்டுத்துறையை நீங்களும் ஊக்கப் படுத்துங்கள்.

14) உங்களது மேலதிக திறமைகள் பற்றி சொல்லுங்கள்?

நான் கராட்டியும் (karate) செய்கிறேன். அண்மையில் தான் கறுப்புப் பட்டி (black) எடுத்தேன் அத்தோடு நீச்சலும் (swimming) பயிற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று மிகவும் அடக்கமாகவும் பணிவாகவும் சொன்னார். அவருடைய முயற்சிகள் எல்லாம் வெற்றி பெறவேண்டும் என்று வாழ்த்தி, தைப் புத்தாண்டு வாழ்த்துகளையும் கூறி விடைபெற்றோம்.

**நேர்காணல்
ஆவூரான்**

சுமரீக் கண்டம்

சுமரீக் கண்டம் என்பது இற்றைக்கு 3000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தென் இந்திய நிலப்பரப்புடன் இணைந்து இருந்த ஒரு கண்டம். இது முன்னர் தமிழர்களால் ஆழப்பட்ட ஒரு பெரிய நிலப்பரப்பாக நம்பப்படுகிறது. ஆழிப் பேரலையால், இந்திய பெருங்கடலுக்குள் சுமரீக் கண்டம் மூழ்கி விட்டதாக அறியப்படுகிறது.

இந்திய பெருங்கடலுக்கு

அடியில் ஒரு நகரம் இருப்பதற்கான சான்றுகளை அகழ் வாராற்சிக்காரர்கள் கண்டு பிடித்துள்ளனர். இந்த கண்டம்

இருந்ததுக்கான ஆதாரக் குறிப்புக்கள் சங்க இலக்கியத்திலும், சிலப்பதிகாரத்திலும் காணப்படுகிறது. சேர, சோழ மன்னர்களிடம் இருந்து இந்த நிலத்தை கைப்பற்றிய பாண்டிய மன்னர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்த நிலம் கடலுக்குள் மூழ்கியதாக வரலாற்று குறிப்புக்கள் கூறுகின்றன.

எத்தனையோ ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழ் மொழியின் பிறப்பிடமாக இந்த சுமரீக்கண்டம் இருந்திருக்கிறது. இன்று இந்த நிலப்பகுதியில் இலங்கை, இந்தியா, மொறீசியஸ் மற்றும் தென் கிழக்காசிய நாடுகள் மிஞ்சியிருக்கின்றன. தமிழ் நாகரிகம் இருந்ததற்கான பல சான்றுகள் அந்த நாடுகளில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன.

உலகின் மிகப்பெரிய நிலப்பரப்பு ஒரு காலத்தில் தமிழர்களால் ஆழப்பட்டதை அறிந்து பெருமை அடைகிறேன்.

நிறஞ்சன் ஸ்ரீதர் (வயது 12)

அடிமையிட் தமிழ் பாடசாலை

சொண்டு ஓட்டாத சொற்கள்

- வீட்டை விட்டு வெளியே செல்
- வண்டு வந்து கவிதை சொன்னது
- துவாரகன் சோறு கறி உண்டான்
- கவிதை ஒன்று சொல்ல ஆசை
- செல்வி குடுகுடு என நடந்தான்
- கரடி குரங்குடன் சண்டையிட்டது
- நிலாவைக் கண்ட வேலவன் சந்தோசத்துடன் குதித்தான்
- அருஞ் சொற்கள் கூறி வாழு
- நூலகத்தில் நிறய சஞ்சிகைகள் உள்ளன நன்றாகக் கற்றுத் தேறு
- திருக்குறளை இயற்றியவர் திருவள்ளுவர்.

ஆக்கம் - துவாரகன் சந்திரன்

எனது செல்வப்பிராணி

எனது செல்வப்பிராணி நாய் ஆகும்.

எனது செல்வப்பிராணி ஆக வீட்டு மருகம்.

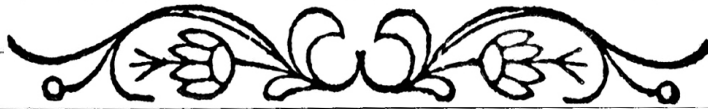
அதற்கு நான்தான் கால்கள் உண்டு.

அது என்வாழ்வு சாப்பிடும்.

அது குறையாது.

அது வெள்ளைத் திழி உடையது.

ஆரணன் மதுபுகன்

ஏழை இளைஞன்

ஓர் ஊரில், ஏழை இளைஞன் ஒருவன் இருந்தான். விவசாயம் செய்து தன் பிழைப்பை ஓட்டிய அவனுக்குப் பணக்காரனாக வேண்டும் என்கிற ஆசை ஏற்பட்டது. கூடவே பெரிய அளவிலான நிலத்திற்கு சொந்தக்காரனாக வேண்டுமென்ற ஆசையும் அவனுக்கு ஏற்பட்டது.

பாடுபட்டு சிறுகச் சிறுக பணத்தைச் சேமித்து, பல ஏக்கர் நிலம் வாங்க வேண்டுமென எண்ணினான். ஒரு நாள் அவன், பக்கத்தில் உள்ள சிறுநூருக்கு சென்று கொண்டிருந்தான். பெரிய அளவிலான நிலம் பராமரிக்கப்படாமல் கிடந்ததைப் பார்த்தான்.

அந்த நிலம் விவசாயத்திற்கு சிறந்ததெனக் கருதியதால் அந்த நிலம் குறித்து விசாரித்தான். நில உரிமையாளரைத் தேடிச் சென்றான்.

நில உரிமையாளரிடம், அந்த நிலத்தைத் தனக்கு விலைக்குத் தரும்படி கோரினான். நில உரிமையாளர் அவனிடம், “நீ ஓடிவிட்டுத் திரும்பும் வரை எவ்வளவு தூரம் உன் கால் படுகிறதோ அவ்வளவு தூரத்திற்கான நிலத்தை இலவசமாகவே நீ எடுத்துக் கொள்” எனக் கூறினார்.

இதைக் கேட்ட அந்த இளைஞன் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தான். சிறிது காலத்தில் தான் கோடீஸ்வரனாகி விடலாம் என்ற எண்ணத்தில், கற்பனையில் மிதந்தான்.

மறுநாள் காலையில், அந்த

இளைஞன் ஓடி எவ்வளவு நிலத்தை அடையப் போகிறான் என்பதைக் காண அந்த ஊர் மக்கள் அனைவரும் ஒன்று திரண்டனர்.

நில உரிமையாளர் குரல் கொடுத்தவுடன் இளைஞன் ஓடத் தொடங்கினான். தன்னால் முடிந்த அளவிற்கு வேகமாக ஓடினான். பசி மயக்கம் எதையும் பொருட்படுத்தாமல் ஓடிக் கொண்டே இருந்தான்.

உச்சி வெயில் சுள்ளென்று அடிப்பதையும் பொருட்படுத்தாமல் ஓடினான். சூரியன் மறைவதற்குள் ஓடியவன் வந்துவிடுவானா, இல்லையா என்ற சந்தேகமே ஏற்பட்டு விட்டது ஊர் மக்களுக்கு. மாலையில் திரும்பியவன் ஓட்டத்தை முடிக்க சிறிது தூரம் இருப்பதை உணர்ந்தான். இளைஞனைக் கண்ட ஊர் மக்கள் ஆரவாரம் செய்து உற்சாகப்படுத்தினர்.

அவனது உடல் வலுவிழுந்திருந்தது. கால்கள் தள்ளாடியது. மூச்சு திணறியபடி கீழே விழுந்தான். விழுந்த சிறிது நேரத்தில் அவன் உயிர் பிரிந்தது.

இவ்வளவு தூரம் ஓடி பல நிலங்களை சொந்தமாக்கிக் கொள்ள நினைத்தவனுக்கு, கடைசியில் கிடைத்தது அவனை புதைப்பதற்கான ஆறு அடி நிலம் மட்டுமே.

உதயன் அன்ரன் டெல்காநாதன்
அடிபெயர் துமிழ் பாடசாலை

எனது யாழ்ப்பாண அனுபவம்

நாங்கள் கொழும்பில் இருந்திருவு் தொஞ் பஸ்ஸ்
யாழ்ப்பாணம் போனோம்.

நாங்கல் விதேயில் தங்கினோம்.

நாங்கல் பல கோயில்களுக்கு போனோம்.

அடுத்த நாள் பாட்டாவின் வீட்டில் போய் நின்றோம்.

அங்கே தம்பியும் நானும் ஆட்டுக்க இலைகள்
சாப்பிட கொடுத்தோம்.

அங்கே கிணறு இருந்தது.

அங்கே பனை, தென்னை, மா, வாழை மரங்களைப்
பார்த்தேன்.

சித்தப்பாவுடன் மோட்டார்சைக்கிளில் போய் வயல்
பார்த்தேன்.

நாங்கள் கிரீமலைக்கு போனோம்.

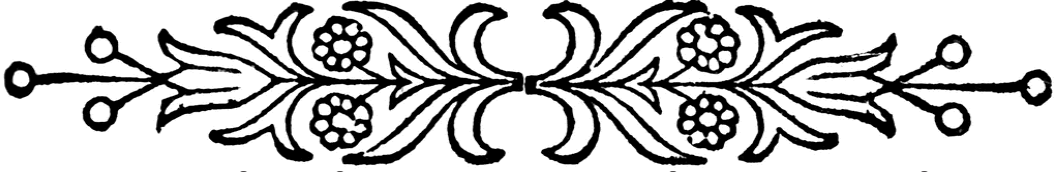
கடலில் தூலை நனைத்தோம்.

யாழ்ப்பாண அனுபவம் எனக்கு நல்ல விருப்பம்.

சாருகா சிவசுதன்

அழகிய சூரிய உதயம்

அழகிய சூரிய உதயம்
மகிழ்ச்சியில் துள்ளுது இதயம்
வெளிச்சம் எங்கும் பரவும்
ஒடி போகும் இரவும்
மரங்களில் பறவைகள் கூவும்
அலைகள் செந்தமிழ் பாடும்
புதிய உலகம் பிறந்ததே
உழைப்பே எந்நாளும் சிறந்ததே !

கால்பந்து தரும் பாடம்

கால்பந்து தரும் பாடம்
மைதானம் எங்கள் பள்ளிக்கூடம்
நாளும் பயிற்சி
விடா முயற்சி
தடைகளை கடந்திடு
Goal-ஐ அடித்திடு
வெற்றியில் பணிவு
தோல்வியில் துணிவு
கால்பந்து தரும் பாடம்
மைதானம் எங்கள் பள்ளிக்கூடம்

அம்ஜத் நாகுடர்மீரா (வயது 12)
விக்டோரியா மொழிப் பாடசாலை - வெருப் நல்லயம்

அப்பா

அப்பா
மிக நல்லவர்
வள்ளையாட்டில்
பெரிய பஸ்ஸர்
பிட்டு உப்புமா
அட்டம்பி சாப்ப
டபா. 7 சி
பபடம் பார்க்கு
கன ~~கன~~ குத்து
குத்து வாங்கு

சீர்த்தனா கார்த்திக் (வயது 7)

லீக்டோர்யா மொழிப் பாடசாலை - வெருர் நல்லயம்

ஏக்கத்தோடு தமிழ்ப்பித்தன்

இருந்த போது தினம் சூரியன் கண்டு தாமரை மலர முன்பு எங்கள் இல்லங்களில் தமிழ் மலரும். வாசலில் கோலமிடும் அக்கா, செய்தித்தாள் புரட்டும் அப்பா, நல்லெண்ணத்துடன் சர்க்கரை குறைத்துக் காப்பி ஊற்றும் அம்மா, நேரம் தவறாமல் படிக்கும் தங்கை, நேரமே தெரியாமல் தூங்கும் தம்பி, பூஜையில் ஈடுபடும் பாட்டி, அவருக்கு உதவும் தாத்தா, பக்கத்து வீட்டு வானொலி என்று மூலை முடுக்கெங்கும், பட்டிதொட்டியெங்கும் எம் தமிழ்க் குழந்தை தவழ்ந்து விளையாடியது. அன்று தமிழுடன் ஒன்றித்து நாம் வாழ்ந்த வாழ்க்கை மனம் நிறைய மகிழ்வையும் குணம் நிறைந்த மனிதரையும் நமக்கு தாரைவார்த்தது. ஆனால் இன்று பலர்தம் சுயலாபத்திற்கு எம் தமிழையே தாரைவார்த்துக் கொடுக்கத் துணிந்துவிட்டனர்.

மொழியை சுமையென

நினைத்திருந்தால் இன்று சரித்திரம் எழுத ஓர் காளிதாசனும் இல்லை, எங்கள் கண்ணதாசனும் இல்லை. நாம் தொன்று தொட்டு பேசி மகிழ்ந்த தமிழை நம் குழந்தைகள் கொண்டாட வேண்டாமா? நம்மைத் தாலாட்டிய தமிழ் எம் குழந்தைகளைத் தாலாட்டக் கூடாதா? என்றுமே தமிழ் மண்ணில் வசிப்பவரை விடவெளி தேசம் நாடிய தமிழருக்கு தமிழ் ஏக்கம் தாயை பிரிந்த சேயின் விழி சொல்லும் கதை போல் தான் இருக்கும்.

நினைவிருக்கிறதா எம் மூதாதையர் கொண்டாடிய தமிழைப் பற்றி? எமக்கு முன்னைய தலைமுறை பேசிய தமிழ் இன்று எம் தலைமுறையிடம் மௌனம் பேசியதோ? சலனமற்ற சாணக்கியரின் சரித்திரப் புள்ளியாக விளங்கிய எங்கள் தமிழ் இன்று உறவுகள் சங்கமிக்கும் போது மட்டும் மீட்டுப் பார்க்கும் தமிழ் பேசும் சம்பவங்களாக மாறிவிட்டது. இது காலத்தின் கோலமா இல்லை நாம் போடும் வேசமா என்று தெரியாமல் திண்ணையில் உட்கார்ந்து தீவிரமாய் யோசிக்கும் சீர்திருத்தவாதிகள் கோடி, அதிலும் பசி வந்தவுடன் தமிழை மறக்கும் நல்ல நெஞ்சங்கள் பாதி.

அன்று தமிழர் பிற மொழி பேசி வியந்ததும் இன்று தமிழர் தம்மொழி பேசினால் பிறர் வியப்பதும் இங்கு தினசரி அரங்கேறும் அவலங்களாகத் தான் உள்ளன. ஆனால் இன்றும் கூட தமிழ் வளர்க்கத் தோன்றிய தமிழ்த் தாயின் குழந்தைகள் பலர் நம்மிடையே வாழ்ந்து வருவது எவராலும் மறுக்க முடியாத சத்திய வாக்கு.

அன்று எம் தாத்த பாட்டி கூறி வளர்த்த பழமொழிகள் இன்று எம் வீட்டு நாட்காட்டியில் மட்டும் பக்கம் நிரப்பப் பயன்படுகிறது. நாங்கள் சிறுவர்களாக

அத்தகைய பல தமிழரின் தவிப்புத் தான் இன்று சரித்திரம் கூறும் தடங்களாக மாறியுள்ளது. அதிலும் சில தமிழ் மைந்தர்களின் தவிப்பு புதிய சரித்திரம் புரட்டும் தமிழ் இணையத்தாளங்களாக காலத்திற்கேற்ற மாற்றங்களுடன் தமிழ்மணம் மாறாமல் உலா வருகின்றது. தமிழை வளர்க்க நிச்சயம் கம்பராகத்தான் இருக்க வேண்டுமா? அவர்வீட்டு கட்டுத்தறியாக இருந்தாலே போதுமல்லவா. தமிழ் மறந்த மக்களுக்கு சிறியதாக ஒரு தகவல். தமிழ் போற்றும் மக்களுக்கு புது வழி பிறக்கும், ஆனால் மொழி மறந்த மாக்களுக்கு வாழ்க்கையில் வலி மட்டுமே இருக்கும்.

என் தமிழைப் போற்றிப்பாட ஒரு சித்தன் தேவையில்லை. அழகிய ராஜ குப்தனும் தேவையில்லை. என்னைபோன்ற ஒரு பித்தன் போதும், வெறும் தமிழ்ப் பித்தன் போதும். என் உதட்டோரம் எட்டிப்பார்த்த புன்னகையும், விழியோரம் சொட்டப் பார்க்கும் நீர்த்துளியும் உணர்த்தும் ஒரு தமிழனது வலிகள் தான் இங்கே வரிகளாக மாறியுள்ளன. தமிழ் எங்கள் மூலதனம் இதை மறப்பது பெரும் முடத்தனம்.

தமிழனாக வளர்வோம்.
இனிய தமிழ் பேசுவோம்.

தமிழ் பித்தன் தர்ஷன் இராஜேந்திரன்
மெல்பர்னில் இருந்து

செந்தமிழ்

செல்லக் கனி வாய் திறந்து
சொல்லடா ..அம்மா, அம்மா..என்று
செந்தமிழ் காதலினில் தேனாய்ப் பாய்ந்திட..

அன்னைத் தமிழ் மொழியை-நீ
அள்ளிப் பருகையிலே ஆனந்தம்
பெருகுதடா கண்களிலே....

தமிழ் மொழி போல் இனிய
மொழி உலகில் ஏதடா-அதுவே
உன் தாய் மொழியாய் பெற்றதுவே
பெரிய பேறடா...

அம்மா.. அம்மா...என்று
சொல்லச் சொல்ல தாயின்
ஆயுள் கூடுது அந்த
அரு மருந்தை தாயும் தான்
உன் நாவில் தேடுது...

வேற்று மொழியாடும் உந்தன் நாவடா..
வேதமாய் தமிழ் தவழ வேணும்
நாளும்டா..

பழியாதே தாய் தமிழை நீயுமடா-ஒரு
பரம்பரையே பழிபோடும் உன்னிலடா..

தெளிவான சீர்கள் பல வேணுமடா
சீர்தூக்கி தமிழ் வளர்க்க வாருமடா
அவுஸ்திரேலியத் தமிழ் மலர தாருமடா
தமிழாலே கரமிணைவோம் வாருமடா

-ஆவூரான்-

நினைவு நனவாசிரியது

பிரம்மாண்டமான பிரவீகம். ஸ்ரீமது கூட்டம் போல் மக்கள்
 உலகத்து இரத்தினங்கள். மக்கள் உதயபாஸ்கம் போல்
 பாட்டு போய்வென்றிருக்கிறது. பிரவீகத்தின் நடுவில் இரு
 பெரிய சிமையையும், அதுகூட பக்கத்தில் இரு சிறிய
 சிமை இரத்தினம். பிரவீகம் முழுவதும் சிவப்பும், வெள்ளையு
 -மாய் இரு மிக்கியது. என்னை சுற்றியிருக்கும் எல்லோரும்
 மகிழ்ச்சியோடு ஆரவாரிக்கிறார்கள். உலகத்தோடு, மகிழ்ச்சி
 -போடும், என் இரத்தினம் காத்திருக்கிறது. சில நிமிஷ
 -வின் என் உதயபாஸ்கம் மிக சிறந்த கருத்தாக
 அனுபவிக்கப்படுகின்றது. என் இரத்தினம் பட பட என்று
 அடிக்கிறது. இரத்தினத்தின் நான் ஆறு மாதங்கள்
 காத்திருக்கிறது. நான் மெய்யும் ஆவலோடு நின்றுகொண்
 டதை. பற்றியும்போகும் முடியவில்லை. 3... 2... 1...!

இந்த அதிர்வோட்டம், ஆறு எல்லாம் என் மனம்
 உலர்ந்த சிவம் ஸ்ரீமது (Sylvia Syffe) பாடல்களோடு
 நான் என் முகம் முகம் சிவம் ஸ்ரீமது இதை
 நினைப்பில் பிரவீகத்திலிருந்து. சிவம் ஸ்ரீமது இரு
 அமரிக்ஷன் பாடல். 2012 இல் சிவம் ஸ்ரீமது தனது
 தாக்காவது பாடல் கொடுப்பு 'ரெட்' (Red)ஐ, ---
 'வெள்ளை' டான். ரெட் பாடல் கொடுப்பு சுற்றிலாவில்
 உலகமெங்கும் போய்வென்றிருக்கிறது. மானம் மாதம்
~~கிடைக்கிறது~~ பதினான்காம் திகதி சிவம் ஸ்ரீமது,
 வெள்ளையில் இரத்தினம் அதிர்வோடு (Fried) பிரவீகத்திலே.

அதிலே பிரவீகத்தின் உதயபாஸ்கத்து சிறிய சிமை
 மெதுவாக கீழே வந்துவென்றிருக்கிறது. சிமையின் முன்னால்
 திரை இருக்கிறது. திரைவின் சிவம் ஸ்ரீமது
 நிழல் கொடுக்கிறது. திரைவின் பாடல்களின், தனது, சுற்றியிருக்க
 எல்லோரும் பெரிதாக ஆரவாரம் செய்கிறது. சிவம்
 நிழலும், சிறிய சிமை கீழே வந்து பெரிய சிமைகூடு
 மெல் தின்றது. தின்றது, திரை சிமை உபாஸ்து. சிவம்

இது நம்ம ஆளு

சின்ன சிட்டுவேஷன். அளவெட்டிப்பக்கம் ஒரு வாழைத்தோட்டம். அந்த நாட்களில் தண்ணீர் இறைப்பு என்றால் துலாக்கிணறு தான் பாவிப்பார்கள். இந்த கவிதையும் அப்படித்தான். துலாவில் தோட்டத்துக்கு தண்ணீர் இறைக்கும் படலம். நம்மட ஆள் அதை எப்படி எழுதுகிறார் என்று பாருங்கள்.

பொன்னப்பன் துலாவின் மீது
போய் வந்து கொண்டிருந்தான்
சின்னையன் இறைத்தான் தண்ணீர்
சென்றோடி உருகும் வெள்ளி
எனப் பாய்ந்தது வாழைக்குள்.
“ஏனிந்த கஞ்சிக் காரி
இன்னும் வந்திறங்க வில்லை?”
என்று பொன்னப்பன் பார்த்தான்.

இரண்டாவது வரியிலேயே நான் குழம்பிவிட்டேன். துலாவில் மேல் என்னத்துக்கு பொன்னப்பன் நிற்கவேண்டும்? அம்மாவிடம் கேட்டேன். “அந்தக்காலத்தில கன நேரம் தண்ணி இறைப்பு எண்டதால அப்படித்தான்,” என்று தொடர்ந்து விளக்கினார். துலாவில் ஒருவர் ஏறி, நடுக்கால் பக்கம் ஒரு கயிறறை கட்டி பிடித்துக்கொண்டு வாளி உள்ளே போகும்போது முன்னே போய் அழுத்துவதும், அள்ளும்போது பின்னே வந்து கனம் கொடுப்பதுமாக ஓடித்திரிவாராம். அதுதான் “பொன்னப்பன் துலாவின் மீது போய் வந்து கொண்டிருந்தான். கீழே நின்று சின்னையன் வாளியை தூக்கி வாய்க்காலில் இறைக்கிறானாம். வெள்ளி போல வாழைக்கு தண்ணி பாய, மேலே நின்று இறைப்பவனுக்கு பசி. எங்கேடா இவளை காணைல்ல என்று தொடருகிறான்.

“உச்சிக்கு வெயில் ஏறிற்றே”
உன்னையும் மறந்தாளோ, உன்
மச்சாள்? இம்மினை கேடேனோ?
மாற்றுகின்றாளோ சேலை
அச்சிறு கள்ளி? என்றே
அவிழ்க்காமல் நினைத்தான் மாமன்
மிச்சத்துக் கிவன் சிரித்தான்
மீண்டும் அவ் வழியைப் பார்த்தான்.

என்னவாம்? பொன்னப்பன் மகள் தான் தோட்டத்துக்கு கஞ்சி கொண்டு வருபவள். இன்னும் வரவில்லை. வெயில் ஏறிவிட்டது. பொன்னப்பன் சின்னையனை சீண்டுகிறார். “என்னைத்தான் மறந்தாள், சரி, மச்சான் உன்னையுமா மறப்பாள்?” என்று முதல் கேள்வி. “இல்லை இல்லை, உன்னை பார்க்க தான் இவ்வளவு நேரம் மினக்கெட்டு சேலை உடுத்துகிறாளோ?” என்று அடுத்த நக்கல். மாமன் மருமகன் உறவு, ஒரு துலாவில் நீர் இறைப்பு. மருமகனை கீழே விட்டுவிட்டு தானே துலா ஏறி மிதிக்கும் மாமன் காரன். எட்டு வரியில யாழ்ப்பாணத்து வாழ்க்கையை பட்டென்று எழுத எங்கள் மஹாகவி உருத்திரமூர்த்தியை விட்டால் யாரால் முடியும்?

ஒருமுறை நண்பர் சக்திவேல் அனுப்பிய கடிதம் இது.

“இன்றைக்கு ஒரு சம்பாஷணையில் ‘கலட்டி’ என்று தமிழ் வார்த்தையைப் பாவித்துவிட்டேன். அப்போது இருந்த யாருக்கும் (எல்லோருக்கும் யாழ்ப்பாணந்தான் பூர்வீகம்) அதன் அர்த்தம் தெரியவில்லை. தனித்து விடப்பட்டேன். நிற்க “கலட்டி” என்ற சொல் உங்கள் ஊர் வழக்கில் உண்டா? இந்த மாதிரிச் சொற்களை (அழிந்துபோகாமற்) காக்க, கி.ரா. மாதிரி இலக்கியவாதி எங்களுக்குக் தேவைப்படுகிறார்.”

வாசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது கொஞ்சம் டென்ஷனாகிவிட்டேன். இதற்கெதுக்கு கீ.ரா? நம்மட ஆள் “கலட்டி” என்று தனியாக காவியமே வில்லுப்பாட்டாக எழுதியிருக்கிறார். 1966ம் ஆண்டு. அதிலே கலட்டி என்ற நிலத்தை விவரித்தே மூன்று பாடல்கள் இருக்கின்றன. சாம்பிளுக்கு ஒன்று.

காரை சூரை நாக தாளி
கள்ளி முள்ளி ஈச்சை மட்டும்
வேர் வீடுத்து வளர லாகும்
வெட்டை அந்த வெளியில் எங்கு
பாரை கொண்டு தொட்ட போதும்.
படுவ தொன்று – பாறை என்று!
யாரை அந்த நிலம் அழைக்கும்?
அன்பு கெட்ட மனம் நிகர்க்கும்.

அறுபதுகளில் உலகிலே ஒருவித ஈர்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்த பொதுவுடைமை தத்துவம் தான் கலட்டியின் ஆதாரமான கரு. உயர்சாதி செல்லையன், தாழ்த்தப்பட்ட சாதியை சேர்ந்த கண்மணியானை கைப்பிடிப்பது. ஊர் இளைஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து சமூக சேவைகள் செய்வது. முதலாளிகள், அரசாங்க ஊழியர்களுக்கெதிராக குரல் எடுப்பது, கலட்டி நிலத்தை பண்படுத்தி கமம் செய்வது, ஏழைகளுக்கு பிரித்துக்கொடுப்பது என்று எல்லாமே பாடல்கள். மரபுப்பாடல்கள். கலட்டியின் முடிவு சந்தோஷ முடிவு. அதை பிறகு அவர் கண்மணியாள் கதை என்று மாற்றினார். பலதை வெட்டி எறிந்தார். முடிவை கவலையாக மாற்றினார். செல்லையன் இறந்துபோக கண்மணியாள் அவன் மேல் புரண்டு அரற்ற, நில முதலாளிகள் அவளை அடைய துரத்துவதாக. சோக முடிவு யதார்த்தத்தை பிரதிபலிப்பதாக அவர் நினைத்திருக்கலாம்.

கலட்டி/கண்மணியாள் காதல் கவிதை தொகுப்பு சாதாரண மனிதர்களின் வாழ்க்கையையே சொல்லுகிறது. இதையே செங்கை ஆழியான் காட்டாறு என்று கதையாக சொல்லியிருப்பார். புதுவை கூட கொம்பூனிசம் பேச தவறவில்லை.

அது ஒரு தலைமுறை. தமிழகத்தில் திராவிட இயக்க எழுச்சி, ஒருவித எழுத்து புரட்சிக்குள் புகுந்து, மரபுடைத்து உரைநடையாக போய்க்கொண்டிருந்த காலத்தில் ஈழத்தில் மகாஹவி, சில்லையூர் செல்வராசன் போன்றவர்கள் சத்தம்போடாமல் அதே புரட்சியை மரபுக்குள் நின்று மீறாமல் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். சண்முகம் சிவலிங்கம், எம்.ஏ.நு.மான் போன்ற கவிஞர்கள் அதை அடுத்த பத்தாண்டுக்கு தொடர்ந்தார்கள். பின்னர் ஈழப்போராட்டம் உருவாகி, எங்கள் கவிதையும் மரபை தாண்டி, உரைநடைக்குள்ளும், சந்தத்துக்குள்ளும் அகப்பட்டுக்கொண்டது காலத்தின் தேவை என்றாலும், மரபு எம்மத்தியில் அருகிவிட்டது கவலையே.

என் நெருங்கிய நண்பர்களான கேதா, வாலிபன் போன்ற கவிஞர்கள் கூட மரபு விதிகளை படிக்க ஆர்வம் காட்டாமல் இருப்பதை பார்க்கையில் அவர்கள் மேல் உள்ள உரிமையில் முஞ்சில் நாலு குத்து விட்டால் என்ன என்று தோன்றும். வெண்பாவில் கலக்கலாம், கவியரங்கம் செய்யலாம் என்று இங்கே ஆஸ்திரேலியாவில் சொன்னால், “சனம் வராதா தம்பி”.

ஒரு காதல் காட்சி. மஹாகவி இதிலே ஒரு விண்ணர்! கலட்டி குடிசை தொகுதி. அங்கே கணவனும் மனைவியும் காதலோ காமமோ ஒன்றுமே “பண்ண” முடியாது. எங்கேயும் குடிசை. குடிசைக்குள்ளும் குஞ்சு குருமான் சிலது கிடக்கும். கலியாணமான பம்பாய் படத்து அரவிந்த்சாமி, மனீஷா நிலைமை. செல்லையன் எட்ட நின்று குடிசைக்குள் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் கண்மணியாளை பார்த்து ஏங்குகிறான். கவிதை கொட்டுகிறது பாருங்கள்.

வெண்ணை போல் உடல் உனக்கு.
வெளி உலகு தாயில் கிடக்கு.
தண்ணியோ கிணற்றினிலே! தாகமோ,
தனிமையிடை போய்த் துயின்றால், போகுமோ?
எண்ணையோ முடிகிறதே!
எரி வீளக்கோ அணைகிறதே!
புண்ணியம் – பழி அறிவாய்! போ, அம்மா!
புள் எழுப்பி நின்றனன் போய்த் தாவம்மா!

புள் எழுப்பி நின்றனன் போய் தாவம்மா என்றதும் இரட்டை அர்த்தம் என்றெல்லாம் நினைத்திட வேண்டாம்! பறவைக்கும் புள் என்று ஒரு பெயர் இருக்கிறது. தூங்கிக்கொண்டிருக்கும் பறவைகள் எல்லாம் இவன் வந்த அசுமாத்தத்தில் எழுந்துவிட்டனவாம் என்றது தான் அதன் நேரடி அர்த்தம்! மறைமுக அர்த்தம் விளக்கவேண்டிய தேவை இல்லை தானே?

இதைக்கேட்ட உள்ளே தாழ்ப்பாள் போட்டு தூங்குவது போல நடிக்கும் கண்மணியாள் கூப்பிட்ட குரலுக்கு இசைகிறாள். நடு இரவில் தலைவனும் தலைவியும் செய்யும் காதல். காமம். அது ஒரு கவிதை. மஹாகவி ஒரு கிராதகன்.

சேலை ஒன்று சரசரப் புற்றது.
திறப்பும் பூட்டும் கறகறப் புற்றன.
வேலியோ கறையான் படர்ந்துள்ளது!
மெல்லவே அந்த மண் உதிர்வுற்றது.
வாழை நட்புள பாத்தியில் ஈரமோ?
வைத்த காலிறி சளசளப் புற்றது.
மூலை ஒன்றினில் ஓலைக் கிடுகினை
முன் வீரீக்க, அது நெரிவுற்றது.

மேலோட்டமாக பார்த்தால் வெளியில் தோட்டத்தில் தான் வேலை நடந்திருக்கும் போல இருக்கும். மஹாகவியின் குறும்பை யோசித்தால், அட குடிசைக்குள்ளே கூட இத்தனையும் நடந்திருக்கும் போலவே தோன்றுகிறது. விண்டர் டைம் வேற. இதுக்கு மேலே எழுதக்கூடாது.

கவிஞர்கள்; வெண்பா, ஆகக்குறைந்தது நேரிசை வெண்பாவேணும் எழுத கற்றிருக்க வேண்டும் என்று ஒரு முறை கேதாவிடம் சொன்னேன். வெண்பா ரூல்ஸ் எல்லாம் தெரியாது. வேணுமெண்டா ஒன்றை எழுதி அனுப்புறன். வெட்டிக்கொத்துங்க என்றான். அனுப்பினான்.

கண்ணீர் வழிந்தோட கருவாட்டு சுவை ஊற
கொல்லை பனங்கள்ளை நியூட்டன் புதுப்பிளாவில்
புசித்து ரசிக்கையிலே – உச்சந்தலையை பொத்தி ஓவென்று
தான் அமுதான் – ஏனோ ஓர் பனங்காய் விழ

அட! கேதாவின் இந்த வெண்பாவுடைய பொருட்கவை அதகளம். நம்ம ஊரிலே குடிகாரன் தலையில் குண்டே சாதாரணமாக விழும்போது பனங்காய் எல்லாம் சாதா மாட்டர்! ஆனால் பாடல் என்ன சொல்லவருகிறது என்கிற ஆதார சங்கதியை கவனியுங்கள். அதில் ஏன் நியூட்டன் வருகிறான்? நாம் செய்யாதது எதை நியூட்டன் செய்தான்? எப்படி அவனால் மட்டும் அது முடிந்தது?

சாதாரணமாக பார்க்கும் போது கேதா நவீன புகழேந்தி தான். ஆனால் அப்பாவின் மூக்குக்கண்ணாடியை அணிந்துகொண்டு பார்த்தால் வெண்பா முழுதும் திட்டு திட்டாய் கறைகள்! வெற்றுப்பார்வைக்கு இது நேரிசை வெண்பா தான். யாப்பிலக்கணம் பார்த்தால் ஐ ஆம் சொறி கேதா.

வெண்பா வகைக்குள்ளேயே மிக இலகுவானது நேரிசை வெண்பா. அது என்ன சொல்கிறது? நான்கடி பாடல், இரண்டாவது அடியில் தனிச்சொல். நான்கடியும் எதுகையில் இருத்தல் வேண்டும். அட்லீஸ்ட் இவ்விரண்டு அடிகளாவது. இதிலே இருக்கின்ற தளை அசை விதிகளை இப்போதைக்கு விட்டுவிடுவோம். யாழ்ப்பாணத்தில் 90களில் தமிழிலக்கியம் படித்தவர்கள் இன்னமும் ஞாபகம் வைத்திருக்கும் வெண்பா உதாரணத்துக்கு;

வாங்குவளைக் கையார் வதன மதிபூத்த
பூங்குவளைக் காட்டிடையே போயினான் – தேங்குவளைத்
தேனாடி வண்டு சிறகலர்த்தும் நீர்நாடன்
பூநாடிச் சோலை புக.

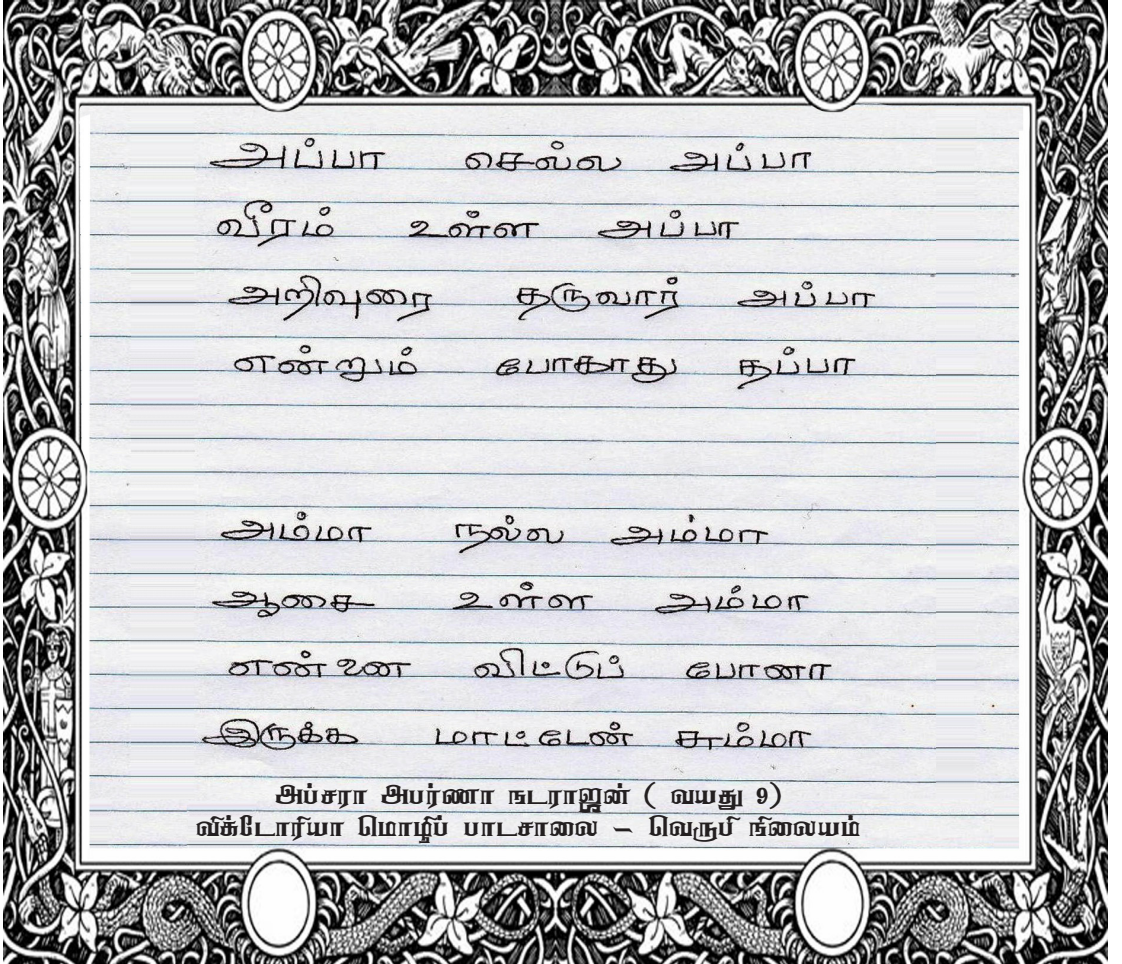
நாலடி கவிதை, “தேங்குவளை” தனிச்சொல். ஈரடி எதுகை தேனாடி, பூநாடி, வாங்குவளை, பூங்குவளை. இது ஒரு டிப்பிகல் நேரிசை வெண்பா. இப்படி வெண்பாவின் ஒரு காவியத்தையே எழுதிவிட்டு போனவன் புகழேந்தி.

அதை ஆதாரமாக கொண்டு கேதா நெற்றிக்கண் திறக்கும் முன் அவன் கவிதைக்கு வருவோம். நான்கடி எல்லாம் ஓகே தான். ஆனால் ரெண்டாவது ரூல் சி-தறுகிறது. “நியூட்டன்” தனிச்சொல் தான், வரும் இடம் மட்டும் நெருடுகிறது. எதுகை எதுக்கடா என்று கேட்கிறான்! அவன் அனுமதியின்றி இப்போது இதை நேரிசை வெண்பாவாக்க முயற்சிக்கிறேன். சந்த நடையில் இருக்கும் வித்தியாசத்தை வாசிக்கும்போதே கவனிக்கலாம்.

கண்ணீர் வழிந்தோட கருவாட்டு சுவை ஊற
பன்னீர் பனங்கள்ளை புதுப்பிளாவில் – நியூட்டன்
புசித்து ரசித்தனன் தலைபொத்தி
விசித்து அமுதனன் பனங்காய் கெலித்து வீழ!

இதற்கு மேல் வெண்பாவில் நுங்கெடுத்தால் கள்ளு புளித்துவிடும் என்பதால் படலையை சாத்துவோம்.

ஜெ.கே

அட வடை போச்சே!

சிறும்பலம் மாஸ்ரர் ஒரு பிரபல அவரின் மகன் ஒரு கடதாசிப் பையை வியாபார நிலையத்தை நடாத்தும் மகனின் அவர் கையில் கொடுத்து அதை வங்கி தந்தையாக இருந்த போதும் மனேச்சரிடம் கொடுக்கும்படி மிகவும் எளிமையானவர். கொடுத்து விட்டார்.

எப்போதும் காலையில் பாடசாலை சென்று தனது பணியை முடித்து மாலை பாடசாலை விட்டதும் மகனின் கடைக்குப் போய் சின்னச் சின்ன வேலைகளை செய்து கொடுப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்.

மாஸ்ரர் வங்கியை நோக்கி கடதாசிப் பையுடன் வருவதைக் கவனித்த திருடன் மெதுவாக அவரைப் பின் தொடர்ந்து போய் தெருமுனையின் திரும்பலில் மாஸ்ரரின் கையில் இருந்த பையை பறித்துக் கொண்டு

முக்கியமாக வங்கிக்கு போட ஓடினான் வேண்டிய பணத்தை கட்டுவது அவரின் வேலைகளில் ஒன்றாக இருந்தது.

ஏங்கிப் போன மாஸ்ரர் திருடனைப் பாவமாகப் பார்த்தார்.

வங்கியில் போடவேண்டிய பணத்தை ஒரு கடதாசிப் பையில் போட்டு எடுத்துக் கொண்டே போவார். அவர் வங்கிக்குப் பணம் எடுத்துக் கொண்டு போவதை யாரும் பெரிதாகக் கவனிக்கமாட்டார்கள்.

மாஸ்ரரின் கையில் இருந்த பையை பறித்துக் கொண்டு ஓடும் திருடனைப் பிடிக்க அவர் அருகி நின்றிருந்த இரு இளைஞர்கள் முயற்சி செய்ய எத்தணித்த போது மாஸ்ரர் அவர்களைத் தடுத்து “பாவம் அவன் பிழைத்துக் கொள்ளட்டும் விட்டு விடுங்கோ:” என்றார்

அவர் ஏதோ கடையில் வடையோ ஏதும் சாப்பாடோ வேண்டிக் கொண்டு போகிறார் என்று தான் நினைப்பார்கள்.

அட இப்படி மிகவும் இலகுவாக எடுத்துக் கொள்கிறாரே என்று நினைத்தனர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள்.

அன்றொரு நாள் சிறும்பலம் மாஸ்ரர் பெரிய தொகை பணத்தை கடதாசி பையில் இருந்து எடுத்து, வங்கியில் கட்டிக் கொண்டிருப்பதை ஒரு ஆசாமி பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அன்றில் இருந்து சிறும்பலம் மாஸ்ரரின் பணத்தை திருட திட்டம் போட்டான்.

கடதாசிப் பையில் வடை தான் இருந்தது என்பதை அறியாத மக்கள்.

அவர் வழமை போல வெள்ளிக் கிழமை மாலை பாடசாலை விட்டதும் நேரே மகனின் கடைக்குப் போனார்.

அட வடை போச்சே என்று எண்ணிக் கொண்டதோடு திருடன் ஓடிய பாதையை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். நெஞ்சில் கையை வைத்துக் கொண்டு மாஸ்ரர்.

-ஆவூரான்-

எண் குடும்பம்

எண் குடும்பத்தில் நூன்கு பேர் உள்ளனர்.

ஒரு குடும்பம் எண்க்கு இருக்கிறார்.

எண் அம்மாவின பெயர் சாக்சினி.

எண் அப்பாவின பெயர் சிவயோகன்.

எண் குடும்பம் மிகவும் நல்லது. எண்க்கு எண்

குடும்பத்தை மிகவும்

பிடிக்கும்.

லக்ஷிகா சிவயோகன்

நீங்கள் என்னை தோள்களில் சுமந்த
நாட்கள்.....
என் பிஞ்சு விரல்களை பிடித்து
கடற்கரையோரங்களில்
நடந்து தினங்கள் .....
நான் செய்யும் சிறு குறும்புகளுக்கு நீங்கள்
செல்லமாய்
திட்டிய பொழுதுகள்.....
தொலைக்காட்சி பார்ப்பதற்காக இருவரும்
சண்டையிட்ட
நிமிடங்கள்.....
சைக்கிளில் முன்னே அமர்ந்து உங்கள்
கதைகளை கேட்டு
உலாச்சென்ற நேரங்கள்.....
பல பரிசில்களை வென்று சான்றிதழ்களை
உங்கள் கையில்
ஒப்படைத்து ஆனந்தமான மணித்துளிகள்...
அம்மாவின் கருத்துக்களிற்கு வீட்டில்
பட்டிமன்றம் நடத்திய
காலங்கள்.....
கவலையான நேரங்களில் நீங்கள் என்
கண்ணீரைத் துடைத்த
கண்பொழுதுகள் ....
எல்லாம் என் மனதில் மெல்ல
எட்டிப்பார்க்கின்றன
தனியே இருந்து உங்களை
நினைக்கையிலே .....
இன்னும் குறும்புத்தனமாகத்தான்

இருக்கிறேன்
ஆனால் செல்லமாக திட்ட யாரும்
இல்லை.....
மேடையேறி பதுக்கங்களும், கேடயங்களும்
வென்றுவிட்டேன்
ஆனால் தோளில் தட்டி உற்சாகப்படுத்த
நீங்கள் இல்லை...
தனியாக இருந்து அழுகிறேன், என்
கண்ணீரைத்
துடைக்க நீங்கள் வருவீர்கள் என்ற
ஏக்கத்துடன் .....
கோயில்களிற்குச் செல்லும் நேரம் எல்லாம்
என் மனத்தைக் கிழிக்கின்றது உங்கள்
நினைவுகள்.....
போக்குவரத்திற்கு துணையில்லாமல்
தவிக்கையில்
மனமுடைந்து போகிறேன் உங்கள்
நினைப்பில் .....
தட்டிக்கொடுப்பதற்கும் விட்டுக்கொடுப்பதற்கும்
உங்களைப்போல்
சிறந்தவர் இல்லை என உணர்கிறேன்
.....
உங்களை இறுதியாக பார்த்த நிமிடங்கள்
இன்னும்
அழியாத புகைப்படங்களாய் என்
நெஞ்சில்.....
உங்களுடன் கடைசியாக பேசிய
வார்த்தைகள் இன்னும்
மலராத மொட்டுகளாய் என் மனதில்.....
நான் கேட்ட எதையும் நீங்கள்
மறுத்ததில்லை
அப்படி இருக்கையில், உங்களுக்கு ஏன்
புலம்பெயர் நாடு
பிடிக்காமல் போய் விட்டது என்ற புரியாத
புதிரில் மிதக்கிறேன்.....
அப்பா! நான் என்ன தவறு செய்து
விட்டேன் ???
கண்ணீரில் கவிதை எழுதும் அளவிற்கு
..... ???

மாதுமை கோணைஸ்வரன்

நாபகங்கள்...

நிலாச் சோறிட்ட நீண்ட வெளி முற்றம் !
நினைவு வெளியெல்லாம் நிறைந்திருக்கும்
சுற்றம் !

காலப் பெருவெளியில் கண்ணோரம்
முட்டும்
கண்ணீரில் கனவுகளாய் யார் செய்த
குற்றம்?

உலகக் கிராமத்தின் ஊர் தெரியா
எல்லையிலே
ஊரடங்கும் வேளையிலே உறையும்
பனிக்குளிரில்
உறக்கம் தொலைத்து ஊர் நினைவைச்
சுமந்தபடி
உரமாகும் எம்மவரின் இளமை
இரைமீட்டல்!

கார் கால மின்மினிகள்! கனத்திருக்கும்
இருட்டு!
கத்தும் தவளை ஒலி! கட்டவிழும்
புற்றீசல்!
காலை புலரும்! வாசலில் நீரோடும்!
காகிதக் கப்பல் கரைகள் கடந்தோடும்!

சாரற் காற்றடிக்கும்! சருகு பறந்தோடும்!
சாம்பல் வாழை சரிந்து இளைப்பாறும்!
கூதற்ப்பனிக்காலம் குளர் காய்வோம்
அடுப்போரம்!

கூட ஒரு சுடுதேநீர் குறை தீர்க்கும்
அந்நேரம்!

காலைப் பனி சிலிர்க்கும்! மல்லிகை
கமகமக்கும்!
கலந்து வரும் காற்று நாசி
துளைத்தெடுக்கும்!
கோயில் மணி ஒலிக்கும்! குயில் கூவும்!
மயில் ஆடும்!
காலை உணவைக் காகம் பறித்தோடும்!

தோட்ட வெளியிறங்கத்
தொட்ட தெல்லாம் பொன்னாகும்!
பாட்டன் சீதனத்தில் பல சந்ததி வாழும்!
நாட்டரசி பசி போக்கும்! நல்ல மீன்
நிறைவாக்கும்!
வாட்டமின்றி வயிறார் வந்தவர்க்கும்
உணவாகும்!

ஆலை நெல் மணக்கும்! ஆவின் பால்
ருசிக்கும்!
மாலைத் திடல் சீர்க்கும்! மண் வாசம்
மூக்கேறும்!
ஓலைக் குடிசையிலும் ஒரு வாழ்வு
நிறைந்திருக்கும்!
காலை புலர்கையிலே கண்களில்
ஒளியிருக்கும்!

வெந்து தணிந்தது காடு!
வேற்று நாடெல்லாம் எங்களின் கூடு!
கண்ணிலும் கனவிலும் நாம் வாழ்ந்த வீடு!
காலம் மாற்றுமோ எங்களின் பாடு?

ஆக்கம்: நர்மதா

சக்தியை சேமியுங்கள்

சக்தியை சேமியுங்கள், அது உங்கள் பணத்தையும் வாழும் சூழலையும் சேமிக்கும். பொதுவாக இக் கால கட்டத்தில் சக்தியின் முக்கியத்துவம் ஓரளவிற்கு உணரப்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமன்றி சக்தி என்றால் என்ன அதை ஏன் மற்றும் எவ்வாறு பாதுகாக்க வேண்டும், இதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகள் போன்ற என்ற பலவிதமான முற்போக்கு சிந்தனைகள் நம்முள் நிறையப் பேரிடம் உருவாகியிருக்கின்றது. இதற்கான பிரதான காரணம், எமக்கு சக்தியை வழங்கும் இந்த வளங்கள் வெகுவாக குறைவடைந்து செல்கின்றமையே. இவற்றை அறிஞர்களும், ஆய்வாளர்களும், துல்லியமாக உலகிற்கு தெளிவு படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். உலகின் பல்வேறு பாகங்களில் வாழ்கின்ற ஒவ்வொரு மனிதனும் இதை உணர தொடங்கியுள்ளான். அதுமட்டுமின்றி இதைப் பாடசாலை சிறுவர்கள் தொடக்கம் முதியோர்கள் வரை நன்கு அறிந்திருப்பது மிகவும் விரும்பத் தக்கதும் முக்கியமானதும் என்கின்ற கோட்பாடு அமுலாக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது.

உண்மையில் சக்தி என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றி மிகவும் விரிவாகவும் ஆழமாகவும் ஆராய்ந்து விளக்க முடியும். அதில் தொழில்நுட்ப ரீதியான விடயங்கள் நிறையவே அடங்கியுள்ளன. ஆனாலும் எல்லோருக்கும் விளங்க கூடிய வகையில் எண்ணக்கருக்களையும் மற்றும் மிகவும் அடிப்படை விடையங்களையும் மட்டுமே இங்கு குறிப்பிடலாம் என்று நினைக்கின்றேன். சாதாரண மக்களாகிய எமக்கு தெரிந்த சக்தியின் வளங்கள் பிரதானமாக நாம் பயன்படுத்தும் மின்சாரம்,

எரிவாயு, வாகன எரி பொருட்கள் போன்றன ஏன் நீரையும் ஒரு பிரதான சக்தியின் வடிவமாகவே கருதிக்கொள்ளலாம். இவ்வாறு எல்லாவிதமான சக்தியின் வளங்களையும் நாம் அன்றாடம் பல்வேறு தேவைகளிற்காக உபயோகிக்கின்றோம். ஒவ்வொருவரும் சக்தியை பயன்படுத்தும் முறை, அளவு என்பன பெரும்பாலும் அவர்களின் பொருளாதார நிலைமை, பாவிக்கப்படும் உபகரணங்கள், குறிப்பாக ஒவ்வொரு மனிதனின் இயல்புகளிற்கேற்பவும் வேறுபடுகின்றது. சக்தியை உபயோகப்படுத்தும் முறைகளில் நாம் சிறிய மாற்றங்களை மேற்கொள்வோமானால், அது எமது எதிர்கால சந்ததியையும் சூழலையும் சிறந்த முறையில் பாதுகாக்கும், உங்கள் பண விரயத்தையும் குறைக்கும்.

உதாரணமாக நீரை எடுத்துக்கொண்டால், உலகின் மொத்த பரப்பளவில் எழுபத்தைந்து சதவீதம் (75) நீராகவே காணப்படுகின்றது. ஆனால் மனிதனால் அடையக்கூடிய (Accessible water), பாவிக்கப் படக்கூடிய நீரின் அளவு மிகவும் சிறிது. அது மொத்த அளவின் 0.0002 மட்டுமேயாகும். மிகுதி எல்லாம் கடலாகவும், பனிப்பாறையாகவும், மனிதனால் அடையமுடியாத வகையிலுமே காணப்படுகின்றது. நீரானது எமது பல்வேறுபட்ட தேவைகளுக்காக அதிகமாகப் பயன்படுத்தப் படுவதும், அதிகமாக விரயமாக்கப்படும் ஒரு வளமாகும்.

சாதாரணமான ஒரு மனிதனுக்கு வகையான எண்ணக் கருத்துக்களும், தொழில் நாளொன்றுக்கு 200 – 300 லீற்றர் நுட்பங்களும் முன் வைக்கப்படுகின்றன. வரையான நீர் தேவைப்படுகின்றது. அ-இந்த எண்ணக் கருவானது எமக்கு தவிட நீரானது மிகவும் அதிகமாக எப்பொழுதும் குறைவின்றி தொடர்ச்சியாக விரயமாவது தொழிற்சாலைகளில்தான். கிடைக்கின்ற இயற்கை வளங்களைக் உதாரணத்திற்கு ஒரு சதுர மீற்றர் (1m2) கொண்டு சக்தியை உற்பத்தி செய்கின்ற காகிதத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு பொறிமுறையாகும், உதாரணமாக சூரிய அண்ணளவாக ஆயிரம் லீற்றர் (1000L) மற்றும் காற்றின் சக்தி பயன்படுத்தி மின் நீர் விரயமாக்கப்படுகின்றது நம்பமுடியாத சக்தியைப் பெறுதல் போன்றன இவற்றில் உண்மை. ஆகவே நாளாந்த வாழ்க்கையில் சில. இவ்வாறு வேறும் பலவகையான சிறிய சிறிய மாறுபட்ட வழிமுறைகளை மறுபட்ட சக்தி வளங்களிற்கான (Alternative energy resources) தொழில் நுட்பங்கள் நாம் கையாள முடியுமென்றால், எமது நீர் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதன் தேவையையும், விரயத்தையும் வெகுவாக முக்கியத்துவமும் தேவையும் முழுமையாக குறைத்துக்கொள்ளலாம். இதற்குப் பலவி-உணரப்பட்டுள்ளது. தமான வழிமுறைகள் காணப்படுகின்றன.

மற்றய சக்தி வளங்களைக் ஆகவே இச்சக்தி காப்பு கருதுவோமானால், பொதுவாக தொழில்பாட்டில் இவ்வுலகில் வாழுகின்ற உள் வாங்கப்படுகின்ற மொத்த ஒவ்வொரு மனிதனுடைய பங்களிப்பும் வளத்தில் உபயோகப்படுத்துவதிலும் இன்றியமையாததாக உள்ளது. விரயமாக்கப்படுவதே மிக அதிகமாக இவற்றிக்காக நாம் பெரிதாக ஒன்றும் செய்ய உள்ளது. உலகின் மொத்த சக்தித் தே-வேண்டியதில்லை. நாளாந்தம் மேற்கொள்ளும் வையில் சுமார் 40 அமெரிக்காவில் சக்தி தொடர்புடைய செயற்பாடுகளை மட்டுமே செலவிடப்படுகின்றது. அதிலும் சிக்கனமாகவும், எளிமையான முறையிலும், விரயமே மிக அதிகம். இவ்வாறு இது மேற்கொள்வோமானால் அது மொத்த தொடர்புடையானால் சக்தி வளங்கள் சக்தி தேவையின் தொகுதியில் பெரிய மிக விரைவாக அழிந்துவிடும். உலகம் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும். இவ்வாறு நாம் வளர வளர, சனத்தொகை பெருகப்பெருக மின் சக்தி சேமிப்பதிலும், எரிவாயு மற்றும் சக்திக்குரிய தேவை அதிகரித்துக்கொண்டே எரி பொருள்களை சேமிப்பதிலும் செல்கின்றது. அவ்வண்ணம் சக்தி பலவகையான உத்திகளைக் வளங்களின் இருப்பு ஆர்முடுகல் வேகத்தில் கையாளலாம், அவற்றில் சிலவற்றை இங்கு குறைந்து செல்கின்றது. மின்சார கட்டணம், தரலாம் என்று கருதுகின்றேன். எரிபொருள் விலைகள் ஏன் அதிகரிக்கப் இயன்றளவு ஆடைகளை ஒன்றாக சலவை படுகின்றது? சக்தி வளங்களின் இருப்பு இயந்திரத்தில் துவைத்தல், தேவைக்கு குறைந்து செல்கின்றமையே இதற்கான மட்டுமே நீரைக் கொதிக்க வைத்தல், காரணமாகும். இவை முற்றாகத் தீர்ந்துவிடும் ஆடைகளை ஒன்றாக சீர் செய்தல் அந்த நாள் மிக தொலைவில் இல்லை. (Ironing), குறைந்த மின்வலு இதனால்தான் இன்று பச்சை சக்தி – மீள் உபகரணங்களை உபயோகித்தல் என்பன உற்பத்தி சக்தி (Green energy – Renewable energy) என பல்வேறு மின் சக்தி சேமிக்கும் முறைகளில் சிலவாகும்.

இவ்வாறு எரிவாயு மற்றும் எரிபொருளை சேமிப்பதிலும் நிறைய வழிமுறைகள் இருக்கின்றன. பின்பு வருகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றை தெளிவு படுத்த முயற்சிக்கின்றேன்.

அவுஸ்ரேலியா நாட்டைப்பொறுத்தமட்டில் அரசாங்கமே நிறைய முயற்சிகளை எடுத்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க விடயமாகும். அது மட்டுமன்றி உலகில் அனேகமான நாடுகளில் இவ்வாறான நடவடிக்கைகள் அந்நாட்டு அரசாங்கத்தினாலும் பொது நிறுவனங்களினாலும் துரிதப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முயற்சிகளுக்கு நாம் எல்லோரும் ஒத்துழைப்புச் செய்வது மிகவும் முக்கியமானதாகும். மீள் சுத்திகரிப்பு முறைகளை (Recycling) முழுமையான ஒத்துழைப்பை செய்யுங்கள் அவற்றை நிச்சயமாகக் கடைப்பிடியுங்கள்.

அது நாம் வாழும் சூழலை வெகுவாகப் பாதுகாக்கும். நிறைய பணம்

இருக்குமென்பதால் சக்தி வளங்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்துவது ஒரு சாமர்த்தியமான விடயமல்ல. பணம் என்பது வெறும் காகிதமே ஆனால் சக்தி என்பது அழிவடைந்து செல்லும் அற்புதமான வளம். சக்தி பாவனையும் விரயமும் எவ்வளவிற்கு குறைகின்றதோ அவ்வளவிற்கு நமது சூழல் மாசு படுவதிலும், வெப்பமாதலும் குறைவடையும்.

நாம் வாழும் இந்த வாழ்க்கை ஒரு சக்தி வலுவான வாழ்க்கையாக (Energy efficient life) மாற்றவேண்டும். இவ்வாறான செயன்முறை எமக்கே மிகவும் நன்மை தரக்கூடியதொன்றாகும். ஆகவே சக்தியை சேமியுங்கள் அது உங்கள் பணத்தையும் வாழும் சூழலையும் மட்டுமல்ல உங்கள் எதிர்கால சந்ததியையும் பாதுகாக்கும். இதுபற்றிய போதிய விபரங்களை எதிர்காலத்தில் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்று நினைக்கின்றேன்.

ஜனந் துன் - (ஜனா)

தைப் பிறப்பு

தைப் பிறப்பே தமிழர்களின்
புது வருடப் பிறப்பு - இத்
தரணி எங்கும் வாழும் - தமிழர்
பொங்க வைத்து அழைப்பு

சூரியனை வர வழைத்துப்
பொங்கல் படைப்போம்
சுட்ட பலகாரங்களை
உண்டு மகிழ்வோம்

புதிது புதிதாய் உடுத்து
கூடி மகிழ்வோம்
உறவுகளை கூட்டி நாங்கள்
கலைகள் தொடுப்போம்

அயல் நாட்டில் பிறந்து - நாங்கள்
வளர்ந்திருந்தாலும் அன்னைத் - தமிழ்
மொழிக் கலைப்பண்புகளை
போற்றி நடப்போம்.

ஆவூரான்.

‘மலரும் மொட்டுக்கள்’ சிறுவர்களுக்கான இறுவட்டு வெளியீடு

மெல்பேர்ன் வாழும் தமிழ் சிறுவர்களின் திறமைகளை ஒருங்கிணைத்து சங்கீதபூஷணம் திருமதி பொன்னம்மா சத்தியமூர்த்தி அவர்களின் நெறியாள்கையில் உருவான சிறுவர்களுக்கான ‘மலரும் மொட்டுக்கள்’ எனும் இறுவட்டு 2013 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 3ந் திகதி வெளியிடப்பட்டது. ‘மலரும் மொட்டுக்கள்’ இறுவட்டு, நம் முன்னோர்கள் எமக்களித்திட்ட சிறுவர் பாடல்களுடன், புதிய பாடல்களையும் உள்ளடக்கி, ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் சிறுவர்களின் அழகான அபிநயத்துடன் வெளிவந்திருக்கின்றது. இந்த இறுவட்டு, எம் சிறுவர்களுக்கு களிப்பூட்டுவதாக - அவர்களால் வரவேற்படுகின்ற ஒன்றாக அமையும்.

வெளியீட்டு விழாவில் பிரதம விருந்தினராக கலந்து கொண்ட திருமாமநாத் ஐயர் அவர்கள் திருமதி சத்திய மூர்த்தியின் அறிவையும் முயற்சியையும் பாராட்டியதுடன், இந்த முயற்சியில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் எமது தமிழ்ச் சிறார்கள் உற்சாகமான பங்களிப்பு, தமிழ் மொழியும் பண்பாடும் செழிப்புடன் வளரும் என்பதற்கு சான்றாக அமைகின்றது எனக் குறிப்பிட்டார்.

இந்த நிகழ்வில் கலந்து கொண்ட திரு ரவி ரவிச்சந்திரா அவர்கள், ஒருவருமே யோசிக்காத ஒரு நல்ல விஷயத்தை திருமதி சத்தியமூர்த்தி முன்னெடுத்து இங்கு வளரும் நம் குழந்தைகளுக்கு நல்லறிவையும் நமது கலாசாரத்தை ரசனையுடன் புரிந்துகொள்ளவும், தாய்மொழியான தங்கத் தமிழை

வளர்த்துக்கொள்ளவும் நல்ல சிறுவர் பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றுக்கு நல்லமுறையில் மெட்டமைத்திருக்கின்றர் என்று பாராட்டியதுடன் மேலும் இப்படியான விஷயங்களைத் தொடர்ந்தும் நடத்தவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார்.

‘தேவமைந்தன் பிறந்தான்’ எனும் நாட்டிய நாடகமும் இந்த விழாவில் மேடையேறியது. இந்த நாடகத்தில் பங்குபற்றிய பிள்ளைகள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் பாத்திரத்தை மிகத் திறமாகவும் அழகாகவும் நடித்துக்காட்டியது மட்டுமல்ல, பாடல்களின் பொருளுணர்ந்து நன்றாகப் பாடவும் செய்தார்கள். இந்த நாடகத்தில், கர்ப்பிணியான மேரியும் கணவன் யோசேப்பும் இரவில் தங்க இடம்தேடி ஒடித்திரிந்ததும், அவர்களுக்கு ஒருவரும் இடம் கொடுக்காததால் மாட்டுத்தொழுவத்தில் தங்கி அங்கு பிரசவம் நடந்ததும் சபையோர் பலரின் கண்களைப் பனிக்கச் செய்தது. ஆடுகளாகவும் ஆடுகளை மேய்த்த இடையர்களாகவும் நடித்த சிறுவர்கள் மிக நன்றாக நடித்தார்கள்.

காலத்தின் தேவையாய் அமைகின்ற இந்த இறுவட்டின் ஒளி / ஒலி பதிவை செய்த முல்லைச் சிவாவும், உற்சாகமாய் ஒத்துழைத்த பெற்றோரும் தான் இந்த முயற்சியின் வெற்றியை சாத்தியமாக்கியவர்கள். தன் அயராத முயற்சியினால், நேரத் தட்டுப்படான இந்த தேசத்தில், ஆற்றல் உள்ள சிறுவர்களை தேடிச் கண்டுபிடித்து, மிகவும் பயன் மிக்க இந்த இறுவட்டை உருவாக்கிய பொன்னம்மா சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் மிகவும் பாரட்டுக்குரியவர். திருமதி பொன்னம்மா சத்தியமூர்த்தி அவர்களின் தமிழ் பணி தொடரவேண்டும்.

திருமதி ராணி குங்கராஜா

முதுமை ஒரு சரபுமா?

வேலை முடிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் காரில் வீடு நோக்கி விரைந்தான் பிரவின். காரணம் தொடர்ந்து நான்கு நாட்கள் விடுமுறைதினம். அதனால் ஜாலியாக மனைவியுடன் பொழுதைப் போக்கலாம், எங்காவது இரண்டு நாட்கள் அவுட்டிங் போய் பொழுதைக் கழிக்கலாம் எனப் பலவித இன்பக் கற்பனைகளில் மிதந்த வண்ணம் வீடு நோக்கி வந்தான். திருமணமாகி இரண்டு மாதங்கள் தான் ஆனபடியால் திருமண மோகம் இன்னும் களைகட்டி மிகுந்ததேயொழிய குறைந்தபாடில்லை. வீட்டை நெருங்கியதும் இனிமையான ஒரு காதல் பாட்டை முணுமுணுத்தபடி காரை நிறுத்திவிட்டு ஓட்டமும் நடையுமாக அன்பு மனைவியின் தரிசனத்திற்காக வீட்டினுள் நுழைந்தான்.

அங்கே வீட்டு ஹோலில் அவனது அழகிய மனைவி கவலை தோய்ந்த முகத்துடன் சோகமே வடிவாக அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டதும் அவனால் தாங்க முடியாமல் போய்விட்டது.

“என்ன செல்லம் முகமெல்லாம் வாடியிருக்கு உடம்புக்கு ஏதாவது வருத்தமா டார்லிங்” என்று கொஞ்சலாகக் கேட்டபடி மனைவியை நெருங்கினான். “உடம்புக்கெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை மனதுக்குத்தான் வருத்தமாக இருக்கிறது. என அழுதபடி கூறினாள்” பிரவினின் அழகிய மனைவி ஜனனி. “மனதுக்கு வேதனை தரும்படி அப்படி என்னடா நடந்தது” எனக் கூறியவாறு மனைவியின் தலையை மெதுவாகத் தடவிக் கொடுத்தான் பிரவின்.

“எல்லாம் உங்கள் அம்மாதான். வீட்டுவேலை, சமையல் எல்லாவற்றையும் தனித்து செய்து விட்டு கொஞ்சம் ஆறுதலாக டீ. வீ பார்ப்பம் என்று வந்து உட்கார்ந்தா கோப்பி போட்டுத்தா பிள்ளை, அது ,இது என்று ஒரே அலட்டிக்கொண்டு இருக்கிறாங்க. அவங்களால எனக்கு கொஞ்சம் கூட நிம்மதியில்லை.” என்று கூறியவாறு அழுதாள்.

“நீ அழாதடி குஞ்சு நான் அம்மாவிடம் கதைக்கிறேன்.

“சீ.. எவ்வளவு சந்தோசமாக வீட்டுக்கு வந்தா இந்த அம்மாவோட பெரிய சோதனையா இருக்கு. வயதுபேரானா பேசாம ஒரு மூலையில் ஒதுங்கிக் கிடக்கவேண்டியது தானே. இப்படியே விட்டா சரிவராது இதற்கு ஒரு முடிவு காணத்தான் வேண்டும்” என் மனைவியிடம் பிரவின் கூறியதை அவனது தாயான சீதா தனது அறையில் படுத்தவாறு கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.,

“அட தெய்வமே இன்றைக்கு என்னால் முடியவில்லை ஒரே தலையிடியும் காய்ச்சலுமாய் எழும்பமுடியாமல் இருந்தபடியால் தான் நான் படுத்திருந்தேன். இல்லாவிட்டால் சமையலில் இருந்து முழு வேலையும் நான் தானே செய்வது. மருமகளோ டீ.வீயில் ஒரு தொடர் நாடகம் விடாமல் பார்ப்பதுதானே அவள் வேலை. இதெல்லாம் அவனுக்கு எங்க தெரியப் போகுது. நான் செய்த பிழை என்ன? தலையிடி தாங்க முடியாமல் ஒரு கோப்பி போட்டுத்தரும்படி அன்பாகத்தானே கேட்டனான்.

சொன்னது கேட்கவில்லையோ என்றுதான் அவளின் அருகில் சென்று கேட்டதுதான் இவ்வளவிற்கும் காரணம். ஏனென்றால் நாடகத்தில் வரும் நல்ல கட்டத்தைப் பார்க்க முடியாமல் போய்விடுமோ என்ற கவலை. கடைசியில் கோப்பிதான் போட்டுத்தந்தாளா? அதுவும் இல்லை. அதற்குத்தான் இவ்வளவு புலம்பல். இதை மகனும் அல்லவா நம்பி விட்டான் என மனதுக்குள் நினைத்தவண்ணம் கட்டிலில் படுத்திருந்தாள் சீதா.

மகன் தனது அறைக்குள் வரும் காலடிச் சத்தம் கேட்டதும் சீதா கட்டிலில் இருந்து எழும்பியிருந்தாள். “என்ன அம்மா பிரச்சனை எங்களைக் கொஞ்சம் நிம்மதியா இருக்க விடமாட்டீர்களா? எந்த நேரமும் தொண்தொணத்துக் கொண்டிருந்தால், பாவம் ஜனனி என்ன செய்வாள். அவளும் சின்னப் பெண்தானே நீங்க தானே கொஞ்சம் சமாளித்துக் கொண்டு பேசுகவேணும். இது எல்லாம் உங்களுக்கு நான் சொல்லியா தெரியவேணும்” என படபடப்பாகக் கூறியவாறே அறையை விட்டு வெளியேறினாள்.

“ஏன் அம்மா படுத்திருக்கிறீர்கள், உங்கள் உடம்புக்கு என்ன என்று” ஒரு வார்த்தை கேட்டானா? முன்னர் என்றால் அவனது அப்பா இறந்த பிறகு என்ன மாதிரி என் மீது பாசமாக இருந்தான். சும்மா களைப்பாயிருக்குது எனப் படுத்தால் கூட பதறியடித்து என்னாம்மா செய்யுது சொல்லுங்க, அம்மா உடனேயே டாக்டரிடம் போவோம் எனப் பாசமழை பொழிந்த மகனா இன்றைக்கு என்னைப் பார்த்து இப்படிச் சொல்லிவிட்டுப் போகின்றான். இவனையும் இவனது அக்கா ரம்யாவையும் கண்ணை இமை காப்பதுபோல் நாங்கள் இருவரும் எப்படி அன்பும் பரிவும் காட்டி வளர்த்தோம். ஒரு நாளாவது கை நீட்டி அடித்திருப்போமா? மனம் நோகப் பேசியிருப்போமா? இவர்களை இந்த நிலைக்குக் கொண்டுவர நாங்கள் எவ்வளவு தியாகங்கள்தான் செய்திருப்போம், பார்த்தீர்களா? உங்கள் மகன் இன்று என்னைப் பார்த்து என்ன சொன்னான் என்று, என இறந்த தன் கணவனுடன் மானசீகமாக உரையாடியவாறு கண்ணீர் விட்டுக் கதறி அழுதாள் சீதா.

அன்றிரவு வெளிநாட்டில்

இருக்கும் மகள் ரம்யா தம்பி பிரவினுடன் ஸ்கைப்பில் கதைத்துக் கொண்டிருந்தாள். மற்றைய நாட்கள் என்றால் “அம்மா அக்கா ஸ்கைப்பில் வந்திருக்கிறா வந்து கதையுங்கள் அம்மா” எனக் கூப்பிடுவான், இன்றைக்கு ஒன்றும் சொல்லவும் இல்லை, கூப்பிடவும் இல்லை. அக்காவிடம் தாயைப் பற்றித்தான் குறை கூறிக் கொண்டிருந்தான். “வரவர அம்மாவின் கரைச்சல் தாங்கமுடியவில்லை. இப்படியிருந்தால் நான்தான் என்ன செய்வது. ஜனனியும் அவள் வீட்டில் செல்லமாக வளர்ந்த பிள்ளை.

அம்மாவை எப்படிச் சமாளிப்பது என்று குழம்பிப் போயிருக்கிறாள். நீ தான் இதற்கு ஒரு யோசனை சொல்லவேண்டும்.” என் அவளிடம் பொழிந்து தள்ளினான்.

“அப்படியா அப்படியென்றால் அம்மாவை நான் இங்க எடுக்க முயற்சி பண்ணுகிறேன். நீ ஒன்றுக்கும் யோசிக்காதே”. என்று ஆறுதல் கூறி அதிகநேரம் தம்பியுடன் உரையாடிவிட்டு விடைபெறுகின்றநேரத்தில் தான் “அம்மா எங்கே?” என ரம்யா கேட்க, “அறைக்குள் படுத்திருக்கிறார்கள் கூப்பிடவா?” எனப் பிரவின் சொன்னான். “வேண்டாம் வேண்டாம் படுத்திருந்தால் அவர்களை எழுப்பாதே. நான் அடுத்த கிழமை கதைக்கிறேன்”. எனக் கூறி விடை பெற்றாள்.

மகள் கூறியபடியே ஓரிரு மாதங்களில் சீதாவின் வெளிநாட்டுப் பயணம் உறுதியாயிற்று. சீதா கனடா நோக்கிப் பயணித்தாள். ஆசைக்கொரு ஆணும் ஆஸ்திக்கொரு பெண்ணும் எனப் பெற்றெடுத்து அன்பான கனவனுடன் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்திருந்த அந்த நாட்கள் எல்லாம் இன்று கனவாகிப் போன தன் விதியை எண்ணி வருந்தியவாறு கனடாவைச் சென்றடைந்தாள்.

அங்கு போய் கொஞ்ச நாட்கள் மகிழ்ச்சியாகத்தான் இருந்தது. போகப் போக பேபேர்ப் பிள்ளைகள் அவளை மதிக்காமல், ஏதாவது புத்தி சொல்லி திருத்தப் போனால் “ம்ம்மி இந்த அம்மம்மாவைப் பாருங்க எந்த நேரமும் எங்களுக்கு ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறாங்க. அவங்களை கொஞ்சம் சும்மா இருக்கச் சொல்லுங்க” என ஆங்கில மொழியில் முறையிடத்தொடங்கினார்கள். அதைக் கேட்ட மகளும் “அம்மா அவர்களை ஒன்றும் சொல்லவேண்டாம்.

வெளிநாட்டில் பிறந்து வளரும் பிள்ளைகள் எங்களது ஊர்ப்பிள்ளைகள் மாதிரி இல்லை. அவர்களோடு கொஞ்சம் அனுசரித்துத்தான் போகவேண்டும்.” எனத் தாயை லேசாகக் கண்டித்தாள்.

“என்ன வெளிநாடோ; என்ன பிள்ளை வளர்ப்போ;” எனச் சீதா மனதிற்குள் சலித்துக் கொண்டாள்.

மருமகனோ தொட்டதெற்கெல்லாம் குறைபாடத்தொடங்கினார். “என்ன உங்கட அம்மா இப்படியிருக்கிறாங்க குசினியை எல்லாம் குப்பையாக வைத்திருக்கிறார்கள். வீட்டைக் கூடச் சுத்தமாக வைத்திருக்கத்தெரியாதா.” என மகளை நச்சரிக்கத்தொடங்கினார். மகளும் தன் பங்கிற்கு விட்டு வைக்கவில்லை. ஏதாவது ஒரு பொருளைக் கண்டு ஆசைப் பட்டுக் கேட்டா “அம்மா இந்த வயதில் உங்களுக்கு ஏன்ம்மா அது’ எனத் தாயின் விருப்பங்களைக் குத்திக் காட்டத் தொடங்கினாள். “முதுமையில் தோன்றும் விருப்பங்கள் ஒரு குற்றச் செயலா”? என மனதில் புலம்பினாள் சீதா?

இப்பொழுதுதான் சீதா முதுமையின் வேதனையை உணரத்தொடங்கினாள். “கடவுளே இளம்பருவத்தின் உணர்வுகளின் தேடலைவிட, முதுமையில் தான் தாம்பத்தியத்தின் மகத்துவம் உன்னதமானது.” இணைபிரியா அன்றிலைப் போல” முதுமையில் கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்து வாழ்வதே உண்மையான இல்லறம். ஒருவருக்கொருவர் உறுதுணையாக சேர்ந்து வாழும் அந்த வாழ்க்கைக்கு இணை ஏது? ஆலமரத்தின் விழுதுகள் போல் ஆயிரம் உறவுகள் இருந்தாலும் முதுமையில் துணையின்றி வாழ்ந்தால் “முதுமை ஒரு சாபம் தான்”

ஆக்கம்

திருமதி கலா சிவகுமாரவேலு

முன் கதைச்சுருக்கம்: ஊரிலேயே பெரிய மனிதரும் பணக்காரருமான 72 வயதானமுத்துராஜப்பிள்ளையும் அவருடைய இரண்டாவது சண் நடராஜப்பிள்ளையும் அடுத்தடுத்து கொலை செய்யப்படுகிறார்கள். இன்ஸ்பெக்டர் நவந்தகிருஷ்ணன் தலைமையிலானவி சாரணைக்குழுவிற்கு உதவுவதற்காக சிஐடி ஆபீசர் ஆனந்த் எழும்பூருக்கு வருகிறார் . சென்னை புதைபொருள் ஆராய்ச்சி மையத்திலிருந்து சில ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்வதற்காக இந்த ஊருக்கு வந்திருப்பதாகக் கூறி முத்துராஜப்பிள்ளையின் பங்களா அவுட் ஹௌசில் தங்குகிறார் ஆனந்த். அன்று இரவு பங்களாவினுள் ஒரு கொலை முயற்சி நடக்கிறது. இனி....

தன்னுடைய அறைக்கு வந்து படுக்கையில் விழுந்தான் ஆனந்த். அந்த வீட்டில் இருப்பவர்களை சுந்தரமூர்த்தி அவனுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்திருந்தார். காலேஜில் படிப்பவர்களைத் தவிர மனைவி கலையரசி, அத்தை கனகவல்லி, மருமகன் பிரகாஷ், அவனுடைய தாயார் மீனாட்சி, குடும்ப டாக்டர் திருமதி மரகதம் ராஜசேகர் எல்லோரையும் பார்வையில் படம் பிடித்து வைத்திருந்தான் ஆனந்த். மூத்தவர் கைலாசபிள்ளை மட்டுமே மிஸ்ஸிங். அவர் சிங்கப்பூர் சென்றிருப்பதாக சுந்தரமூர்த்தி

சொல்லியிருந்தார். தான் குறித்து வைத்திருந்த பெயர்களில் மாரியப்பாவின் பெயரைச் சுற்றி ஒரு வட்டம் வரைந்து விட்டு அப்படியே உறங்கிப் போனான் ஆனந்த்.

மறுநாள் காலை ப்ரெஷாகக் குளித்துவிட்டு இன்ஸ்பெக்டர் நவந்தகிருஷ்ணனுக்கு கைலாசபிள்ளையின் நடவடிக்கைகள், அவருடைய வெளிநாட்டுப் பயணங்கள் மற்றும் பிசிஎஸ் சம்பந்தமான தகவல்களைப் பெறுமாறு ஒரு ஈமெயில் அனுப்பினான். மறக்காமல் இரவில் நடந்த சம்பவம், மாரியப்பாவின் கால்களில் அவதானித்த தோட்ட மண் என்பவற்றையும் குறிப்பிட்டான். வேணுவிடம் காலை உணவைத் தன்னுடைய ருமுக்கு அனுப்பச் சொல்லியிருந்தான். பூப்போன்ற இட்லியும், தாளித்த சாம்பாரும், கறிவேப்பிலை சட்னியும் மேசையில் இருந்தன. சமையல்கார வேணுவின் விரல்களுக்கு மோதிரம் போடவேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டான். பசும்பாலைக் காய்ச்சித் தயாரித்த காப்பி இதமாக இருந்தது. லப்டோபை தோள் பையினுள் போட்டுக்கொண்டு வெளியே வந்தான். பங்களா அமைதியாக இருந்தது. சுந்தரமூர்த்தியும், பிரகாஷும் பாக்டரிக்கு சென்றிருக்க வேண்டும். ரெட் அம்பாசிடர்கார் ஒன்று கராஜில் இருந்தது.

நீல நிற மாருதி ஜீப்பில் அவர்கள் சென்றிருக்க வேண்டும். புத்தரையில் இறங்கி கேற்றை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினான் ஆனந்த். முத்துராஜப்பிள்ளையார் ஆலயத்திற்கு செல்ல வேண்டும், அத்துடன் சிறப்பாச்சாரியார் பழனிமலையையும் சந்திக்க வேண்டும் என்று எண்ணியவாறு சில அடிகள் நடந்திருப்பான். மாரியப்பா பின்னாலே ஓடி வந்து கொண்டிருந்தான்.

“சார், நீங்க எங்கியாவது வெளில போகணும்னா கார்ல போகலாமனு அய்யா சொல்லச்சொன்னாங்க. பெரிய அய்யாவையும் சின்ன முதலாளியையும் பாக்கரில விட்டுட்டு பரந்தாமன் வந்திடுவான். நீங்க அவன் கூட போகலாம்;”. ஓடி வந்து பேசியதில் மூச்சிறைத்தது மாரியப்பாவிற்கு. வயது ஐம்பதுக்கு மேல் இருக்கலாம். முறுக்கேறிய தேகம். ஆனால் உடலில் ஒருவித களைப்பு தெரிந்தது.

“பரவாயில்லை மாரி. கொஞ்சம் வாக்கிங் போனா தேவலாம் போல இருக்கு. உங்க அய்யா கிட்டநான் சொல்லிக்கிறேன்”. பதிலுக்குக் காத்திராமல் நடந்தான். கூர்க்கா ராஜு பவ்யமாகத் தலையை அசைத்து கேற்றை திறந்து விட்டான்.

பங்களாவில் இருந்து ஒரு கிலோமீட்டர் தொலைவில் பிரமாண்டமாக காட்சி அளித்தது ஆலயம். சுற்றிலும் வயல்வெளி. மிக நீண்ட பரப்பளவை உள்வாங்கி அமைந்திருந்தது ஆலயம். அவன் ஆலயத்தை சென்றடைந்தபோது ஆலயம் திறந்திருந்தது. புதிதாக பெயிண்ட் அடித்திருந்தார்கள். பலவித நடன வடிவங்களில் விநாயகரின் திரு உருவங்கள் சுவர்களில் அற்புத வேலைப்பாடுகளுடன் காட்சி அளித்தன. அர்ச்சகர் சிலருக்கு நட்சத்திரங்களைக் கேட்டு அவர்களுக்கான

அர்ச்சனைகள் செய்து கொண்டிருந்தார்.

கோயில் உட்பிரகாரம், வெளிவீதி ஆகியவற்றை சுற்றி வந்தான் ஆனந்த். இப்போது அர்ச்சகர்தனியாக இருந்தார். அவரிடம் சென்று சிறப்பாச்சாரியாரின் இருப்பிடம் பற்றி விசாரித்தான். அவர்சொன்ன குறிப்புகளை வைத்துக் கொண்டு ஆலயத்தின் வெளியே மேற்குப்புறமாக நடந்தான். ஒரு முன்னூறு மீட்டர் தொலைவில் அந்த சிறிய வீடு தென்பட்டது.

உயரம் குறைந்த மதில். வாசலில் மல்லிகைப்பந்தல் வரவேற்றது. பசவிற்குத் தண்ணீர் காட்டிக்கொண்டிருந்த சிறுமி ஒருத்தி வாசலில் ஒரு புதிய முகத்தைக் கண்டதும் சிறிதுமிரட்சியான பார்வையுடன் உள்ளே ஓடினாள். சில நிமிட இடைவெளி. ஒரு அறுபது வயது மதிக்கத்தக்க மனிதர் ஒருவர் வெளிப்பட்டார். மூக்குக் கண்ணாடி வழியாக நோட்டமிட்டார்.

“தம்பி யாருங்க? முன்னப் பின்ன பார்த்ததா ஞாபகம் இல்லீங்க”

“என் பேரு ஆனந்த். மெட்ராஸ் புதை பொருள் ஆராய்ச்சி மையத்திலேர்ந்து வர்றேன். கோயில் பற்றிய கொஞ்சம் தகவல்கள் தேவை. உள்ளே வரலாமா”

“தாராளமா வாங்க”
நகர்ந்து வழி விட்டார். சிறிய வராண்டா.

“உட்காருங்க”.

சிறிய நாற்காலியில் அவனை உட்கார வைத்து சாய்மானக் கதிரையில் தான் அமர்ந்துகொண்டார்.

“இந்த வீட்டில நீங்க மட்டும் தானா? வாசலில ஒரு சிறுமியைப் பார்த்தேன்”

“இப்போதைக்கு நானும் அந்தக் குழந்தையும் தான். சம்சாரம் தவறிப் போய் மூணு வருஷமாச்சு. ரெண்டு பசங்க, ஒரு பொண்ணு. எல்லாரும் கலியாணம் கட்டி குடும்பமா சென்னை, மதுரைன்னு போய்ட்டாங்க. எதுக்கு வர்றாங்களோ இல்லையோ பிள்ளையார் கோயில் திருவிழாவுக்கு கண்டிப்பா குடும்பத்தோட வந்திடுவாங்க. ஒவ்வொரு தடவை வர்றப்போ என்னையும் அவங்ககூட வந்திடச் சொல்லுவாங்க. ஆனா நான் பிடிவாதமா மறுத்திடுவேன். என்னோட கடைசிக்காலம் இந்த ஊரோடதான்.”

மூச்சை சற்று உள்வாங்கிக் கொண்டு தொடர்ந்தார்.

“நீங்க பார்த்த சிறுமி என்னை கவனிச்சுக்கரதுக்காக என் பொண்ணு மதுரைலேர்ந்து கூட்டி வந்தா. ரொம்ப சமர்த்தான குழந்தை” அவரைப் பார்வையால் அளந்தான் ஆனந்த். கண்களிலும் உடலிலும் ஒரு தெய்வீகப் பொலிவுதெரிந்தது.

“ஆலயத்தில் இருக்கிற சிற்பங்கள் எல்லாம் உங்களோட கைவண்ணமா”?

“அதிகமான சிற்பங்கள் நான் செய்தது. மீதமானவை என்னோட மாணாக்கர்கள் செய்தவை. சிற்பக்கலை எங்களோட பரம்பரைத் தொழில். என் அப்பாவும் தாத்தாவும் எனக்கு சொல்லித்தந்தாங்க. இப்ப இந்தக்கலைய ஆர்வமாக் கற்று கொள்ளவங்க குறைவு”.

ஆம் என்பது போல தலையை அசைத்து ஆமோதித்தான்.

“கோயிலைப் பத்தி கொஞ்சம் சொல்லுங்க. என்னோட ஆராய்ச்சிக்கு உதவியா இருக்கும்”

“இருங்க கொஞ்சம் என்ன நெறைய சொல்றேன். அதுக்கு முன்னாடி கொஞ்சம் எளனி சாப்பிடுங்க. வெயிலுக்கு இதமாக இருக்கும்”

அவனுடைய பதிலுக்குக் காத்திராமல் உள்ளே திரும்பிக் குரல் கொடுத்தார். “வாணி, தம்பிக்கும் எனக்கும் இளனி கொண்டு வாம்மா”. கண்களை மூடிக்கொண்டு ஆனந்தை ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து இருபதுகளுக்கு அழைத்துச்சென்றார் பழனிமலை.

“அந்த நாட்களில் ஊரிலேயே பெரும் தனவந்தரா இருந்த புண்ணியகோடி சிலோன், பர்மா, சிங்கப்பூர், மலேயா என்று கடல் கடந்த நாடுகளிலே எல்லாம் தொழில் செய்து வந்தார். ஒரு நாள் அவரோட கனவில தோன்றிய விநாயகர் தனக்கு ஒரு கோயில் கட்டும்படி கட்டளையிடார். அடுத்த ஒரு சில நாட்களிலேயே கோயில் கட்டும் திருப்பணியை ஆரம்பித்தார் புண்ணியகோடி. இப்போது பிரமாண்டமா இருக்கிற கோயில் அன்னைய தேதியில சிறிய கோயிலா இருந்திச்சு. சுற்று வட்டாரத்தில கோயிலோட மகிமை பெருக ஆரம்பிச்சிட்டது. வெளி ஊர்களிலே இருந்தெல்லாம் ஜனங்க வர ஆரம்பிச்சாங்க.

தனக்குப் பின்னாடி தன்னுடைய ஆஸ்தியை எல்லாம் அனுபவிக்க வாரிசே இல்லாமத் தவிச்ச புண்ணியகோடி தன்னுடைய கடைசிக் காலத்தில கோயிலே கதின்னு கிடந்தார். தன்னுடைய மனைவிக்கு ஒரு சிறிய பகுதியை உயில் எழுதி வைத்து விட்டு தோட்டம், துரவு, நிலபுலங்கள், பணம், நகை என்று எல்லாவற்றையும் கோயிலுக்கு எழுதி வைத்து இறந்து போனார் புண்ணியகோடி.

தான் இறப்பதற்கு முன்னாடி கோயில் நிர்வகிக்க ஒரு குடும்பத் தர்மகத்தா பரம்பரையா நியமிச்சிட்டு போனாரு. அவங்களும் கோயில் நல்ல முறையில் நிர்வாகம் பண்ணிவந்தாங்க. அந்தப் பரம்பரையில் கடைசியா வந்தவன் சிவராமன்”

கண்களைத் திறந்து நீண்ட பெருமூச்சொன்றை வெளிப்படுத்தினார். ஆனந்த் உற்சாகமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். இடையிலே வாணி இரண்டு பெரிய தம்ளர்களில் இளநீர் கொண்டு வந்து வைத்தாள். இளநீரின் உள்ளே இருந்த வழுக்கையையும் சிறிய துண்டங்களாக மிதக்க விட்டிருந்தாள். இருவரும் இளநீர் பருகினார்கள். மீண்டும் கண்களை மூடிக்கொண்டு தொடர்ந்தார் பழனிமலை.

“சிவராமனுக்கு சம்சாரம் சின்ன வயதிலேயே தவறிட்டா. ஒரே ஒரு பையன் இருந்தான்.

அவனை தாய்க்குத் தாயா தந்தைக்குத் தந்தையா கவனிச்சான். என் வீட்டில தான் அவனும் மகனும் இருந்தாங்க. ஒரு நாள் நல்லா மழை பெய்ஞ்சு கிட்டிருந்துச்சு. 1983ம் வருஷம். கோயிலுக்குப் போயிற்று வரேன்னு பொறப்பட்டுப் போனான். நெடு நேரமா அவனைக் காணல.

கடைசில வந்தான். முகத்தில் ஒரே வாட்டமா இருந்திச்சு. எதுவுமே பேசல. மகனை கட்டிக்கொண்டு சாப்பிடாம தூங்கிப் போனான். அடுத்த நாள் எழும்பல. மாரடைப்பில ஒரேயடியா தூங்கிப்போயிட்டான்”. சொல்லி விட்டுக் கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டார் பழனிமலை.

“அவனுக்கு கொஞ்ச நாட்களாகவே இருதய நோய் இருந்திருக்கு. அத என் கிட்ட.....

தொடரும்.....

வாழை இலைவீன் மகத்துவங்கள்.

“ இன்றைக்கு நாகரீகம் முன்னேறிவிட்டது” என்று சொல்லி எத்தனையோ பாரம்பரியமான விடயங்களை, அதுவும் நம் முன்னோர்கள் அற்புதமாய் கண்டுபிடித்து வைத்துருக்கின்ற விடயங்களை தவறவிட்டு விட்டோம். அதிலொன்றுதான் வாழையிலையில் சாப்பிடுவது. வாழையிலில் சாப்பிடுவதால் என்னென்ன நன்மைகள் உண்டாகின்றது என்று பார்ப்போம்.

வாழை ஒரு நஞ்சு முறிப்பான் ஆகும். இது ஒரு நல்ல கிருமிநாசினி என்றும் சொல்லலாம். சுடச்சுட பொங்கலையோ அல்லது சாதத்தையோ வாழையிலையில் சாப்பிடுவது மிகவும் நன்மை பயக்கும்.

வாழை இலை , வாழை தண்டின் சாறு, வாழை கிழங்கின் சாறு என்பன நல்ல நஞ்சு முறிப்பான்கள் ஆகும். இதனால்தான் கிராமங்களில் தீக்காயம் பட்டவரை வாழையிலில் படுத்துவதையும், பாம்பு கடித்தவுடன் முதலில் வாழைச்சாறு பருகக் கொடுப்பதையும் கண்டிருப்பீர்கள். வாழைச்சாற்றின் கசப்பு தன்மை விசத்தை முறியடிக்கும் தன்மை கொண்டது. இதனால் நஞ்சு முறிந்துவிடும்.

காடும் காடு சார்ந்த பகுதிகளில் வாழ்ந்த தமிழன், எல்லாவிதமான நஞ்சுகளிலும் இருந்து தன்னை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக வாழை மரத்தை பயிரிட்டான். முக்கியமாக மக்கள் கூட்டமாக கூடும் இடங்களில் வாழைமரத்தை பயிரிட்டு நஞ்சுகளை எதிர்கொள்ள தயாராக இருந்தான்.

அதன் வழக்கமாகவே, இன்றைக்கும் தமிழர்களின் எந்தவொரு நிகழ்விலும்... “வாழைமரம்”..”வாழைமரம்”.. “வாழைமரம்”. திருமண பந்தல், மரணச் சடங்கு, கோவில் திருவிழாக்கள், மற்றும் எந்தவொரு மக்கள் அதிகமாக கூடும் இடங்களிலும் அத்தனை முக்கியத்துவம் வாழைமரத்துக்கு... அதற்குரிய முக்கிய

காரணம், வாழை ஒரு நஞ்சு முறிப்பான் ஆகும்.

நாம் சாப்பிடும் தட்டை எவ்வளவு சுத்தப்படுத்துகின்றோம்? தண்ணீர் விட்டு அல்லது வெந்நீர் விட்டு அலசி காயவைத்து எவ்வளவு சுகாதாரமாக பயன்படுத்துகின்றோம். இருப்பினும் நோய்கள் எம்மை விட்டுவைப்பதில்லை. ஆனால் தினமும் வாழையிலையில் சாப்பிடுபவர்களுக்கு நோய்கள் வருவது மிக குறைவாகவே உள்ளது.

அதுமட்டுமின்றி, வாழையிலையில் தொடர்ந்து உணவு உட்கொண்டுவந்தால் தோல் பளபளக்கும், உடல் நலம் பெறும், மந்தம், வலிமைக்குறைவு ,இளைப்பு போன்ற பாதிப்புக்கள் நீங்கும். அழல் எனப்படும் பித்தமும் தணியும்.

வாழையிலையின் மேல் உள்ள பச்சைத்தன்மை (chlorophyll) உணவை எளிதில் ஜீரணமடையச் செய்வதுடன் வயிற்றுப் புண்ணை ஆற்றும் தன்மை கொண்டது. மேலும் பசியை நன்கு தூண்டும். வாழையிலையில் உண்பவர்கள் நோயின் நீண்ட ஆயுளுடன் ஆரோக்கியமாக வாழலாம்.

வாழையிலை உணவை நீண்ட நேரம் பழுதடையாமல் பாதுகாப்பதால், மாணவர்கள், குழந்தைகள் மற்றும் வேலைக்கு செல்லும் அனைவருக்கும் உணவை எடுத்து செல்ல, வாழையிலை மிகவும் பயனுள்ளது. வாழை மரத்திலிருந்து நாம் பல நன்மைகளைப் பெறுகின்றோம், அதில் வாழையிலையின் பயன்பாடு மிகவும் முக்கியமானதாக அமைகின்றது.

வாழையிலையின் பயனையறிந்து, இயன்றளவு வாழையிலையை உபயோகப்படுத்தி ஆரோக்கியமாக வாழ்வோமாக...

“வாழ்க வளமுடன் .. வாழ்க வையகம்”

ஸவதேசு ஜனார்தன்